Reg. M. 2330.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தாந்தம்

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகைபோன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியைஉள் நாடு.

மலர் ௧௦	தாது ஆண்டு மாசித் திங்கள் 1937௵ பிப்ரவரி௴	இதழ் ௨

வேண்டுகோள்

[பத்திராசிரியர்]

ஸ்ரீசைவ சித்தாந்த மஹா சமாஜத்தின் 31ஆம் ஆண்டு விழா சென்ற மாதத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்தபோது சித்தாந்தப் பத்திரிகை சந்தாதாரர்கள் வருஷத்திற்கு வருஷம் குறைந்து வருகிறார்களென்றும், சந்தாதாரர்களே சமாஜ அங்கத்தினராயிருப்பதால் சமாஜ அங்கத்தினர் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறார்களென்றும், பத்திரிகையைச் செவ்வனே நடத்தி நல்ல விஷயங்களைப் பத்திரிகையில் வெளியிட்டால் சந்தாதாரர்களை மிகுதியாய்ச் சேர்க்கக்கூடுமென்றும் சமாஜக்காரியதரிசி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப் பத்திரிகையை மிகத் திறமையுடன் வெளியிடுவதற்கு அறிவும் திறனும் அனுபோகமும் உள்ள சமாஜ அங்கத்தவர்கள் பலரிருந்தும் யாரும் முன்வரவில்லை.

அதனல் காரியதரிசியார் என்னை அப்பதவியை வகிக்கும்படி நியமித்தார்கள். பத்திரிகையைச் செம்மையாய் நடத்தி நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய ஆற்றலும் அனுபோகமும் எனக்குச் சிறிதுமில்லாதபடியால் அப்பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தேன். அப்போது சமாஜ அங்கத்தினர் சிலர், பத்திரிகையை நடத்துவதற்குக் கட்டுரைகள் வரைந்து உதவி புரிவதாக ஒப்புக்கொண்டு பேருக்கு மாத்திரம் நான் பத்திராசிரியனுக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னபடியால், எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவருள் துணை கொண்டும் சமாஜ அங்கத்தினர் பலர் உதவியைக் கொண்டும் ஒருவாறு நடத்தலாமென்ற நம்பிக்கையுடன் இப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன். நமது சித்தாந்தப் பத்திரிகையும் சைவ சமயமும் செழித்து ஓங்கவேண்டுமானல், சமாஜ அங்கத்தினர் அனைவரும் நல்ல கட்டுரைகளை எழுதி அனுப்பியும், சந்தாதாரர்கள் பலரைச் சேர்த்தும் உதவினல் தான் முடியும். அங்ஙனம் சமாஜ அங்கத்தினர் அனைவரையும் உதவிபுரியுமாறு மிக்க வணக்கத்துடன் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் கூடுமான வரையில் சித்தாந்தம் வெளிவரும் அளவில் 5, 6 பக்கங்களில் முடிவுகொண்டதாக இருத்தல் நலம். சைவ சமயக் கருத்துக்களை அதிகக் கல்வி அறிவில்லாத மக்களும் எளிதில் உணரும் வகையில் தெரிவித்தல்வேண்டும்.

அன்பு நெறியே சைவ சமயம்

[பத்திராசிரியர்]

நம்முடைய சைவ சமயமானது உலகில் நிலவும் சமயங்களிலெல்லாம் மேலான சமயமென்றும், மற்றச் சமயங்களெல்லாவற்றிலுமுள்ள உண்மைகளை யெல்லாம் தன்னுளடக்கி அவற்றைப் படிமுறையாகக் கொண்டதென்றும் பல பெரியோர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக,

“ ஓதுசமயங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாமல் உளபலவு மிவற்றுள்
யாதுசமயம் பொருள் நூல் யாதிங்கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்லதெனும் பிணக்கதின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தேகாண
நின்றது யாதொருசமயம் அதுசமயம் பொருள் நூல்”

என்று நமது சித்தாந்த சாத்திரம் முழங்குகின்றது. அப்படிப்பட்ட மேன்மை வாய்ந்த நமது சைவ சமயத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளது யாதெனில் அன்பு என்பதே. அன்பிற்கும் சிவத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்று பெரியோர் கூறுவர்.

“ அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே ”—திருமந்திரம்.

“ இன்பமே என்னுடை அன்பே ”—திருவாசகம்.

கடவுள் எவ்விடத்தும் இருந்தபோதிலும் சுயநலம் அற்ற அன்பு எவ்விடத்து இருக்கின்றதோ அவ்விடத்து விளக்கமாய் இருக்கின்றார். “யாரேனும் அன்புசெயின் அங்கேதலைப் படுங்காண் ஆரேனுங் காணா அரன்” என்றது திருக்களிற்றுப்

படியார். அந்த அன்பிற்குச் சாதி, குலம், நிறம், தேசம் என்னும் பாகுபாடு கிடையாது. இவற்றின் வேற்றுமையைக் கண்டு அன்பினுல் மாறுபடும் இயல்பை யுடையவர்கள் சாதாரண மக்கள். இந்த மாறுபட்ட உணர்ச்சியானது கடவுளை அடைதற்கும், இவ்வுலக வாழ்க்கையில் மக்கள் இன்பத்தை நுகர்தற்கும் தடையாயுள்ளது. இந்த வேற்றுமை உணர்ச்சியே தற்காலத்தில் வெவ்வேறு தேச மக்களையும் தனித் தனி வகுப்பு (Nations) களாகப் பிரித்துள்ளதோடு அவர்களுக்குள் நிகழும் சச்சரவுகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் காரணமாகவும் இருக்கின்றது.

"சாதிகுலம் பிறப்பென்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத்து ஆட்கொண்டு"

என்று மணிவாசகனுர் கூறுகின்ருர். இதனுல் சாதி குலம் பற்றிய வேற்றுமை உணர்ச்சி துன்பத்தை விளைவிக்கின்றதென்று தெரிகின்றது. எவ்விடத்தில் அன்பு உண்டோ அவ்விடத்தில் இன்பம் உண்டு. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அன்பு பெருகுகின்றதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு இன்பமும் பெருகும். இதனுலன்ருே காரைக்கால் அம்மையாரை "உனக்கு யாது வேண்டும்?" என்று சிவபெருமான் வினவியபோது "உன்னிடத்து அன்பு வேண்டும், பிறவாமை வேண்டும், பிறந்தால் உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும்" என்று கூறினுர். இதனைச் சேக்கிழார்,

"இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்ருர்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும்நான் மகிழ்ந்துபாடி
அறவா நீ ஆடும்போதுன் னடியின்கீ ழிருக்க வென்ருர்" என்றும்,

மணிவாசகனுர்,

"வேண்டும் நின்கழற்கண் அன்பு"

"பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு"

என்றும் கூறிப் போந்தார்கள்.

உலகில் மக்களும் ஏனைய ஜீவராசிகளும் உயிர் வாழ்வ தன் இலட்சியம் இன்பம் அடையவேண்டும் என்பதே. அன் பினுல்தான் இன்பம் வருமென்று கண்டோம். துன்பம் கல வாத பேரின்பம் அநுபவிக்கவேண்டுமானுல் ஒருவருக்கு என்றும் அழிவில்லாத நித்தியப் பொருளான இறைவ னிடத்துப் பேரன்பு நிகழவேண்டும் என்று சைவத்திரு முறைகளும் சித்தாந்த சாத்திரங்களும் கூறுகின்றன. கடவு ளிடத்து அன்புண்டானுல்தான் உலகில் உள்ள உயிர்க ளிடத்து அன்புண்டாகும். கடவுளிடத்து அன்பு இல்லா விடில் உயிர்களிடத்து அன்பு நிகழாது.

"ஈசனுக் கன்பில்லார் அடியவர்க் கன்பில்லார்
எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பில்லார்"

என்று சிவஞானசித்தியார் கூறுகின்றது.

ஏனைய மதத்தினரிடத்தும் "Fatherhood of God and Brotherhood of man" என்னும் பழமொழி வழங் குகிறது. நம் தமிழ் மறையானது கடவுள் எல்லா உயிர் களுக்குந் தாயும் தந்தையுமாயிருக்கிருர் என்று அறை கின்றது. இதனை,

"தாயுந் தந்தை பல்லுயிர்க்கும்
தாமே யாய தலைவனுர்"

என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாக்கால் அறியலாம்.

கடவுள் எல்லா உயிர்களுக்கும் தாயுந் தந்தையுமா யிருக்கின்ருர் என்ற எண்ணம் உண்டானுல்தான் எல்லா மக்களும் சகோதரர்களென்ற உணர்ச்சி உண்டாகி அவர்க ளிடத்து அன்பும் நிகழும். நம் இந்திய தேசத்தில் முன்

காலத்தில் ஜாதிப் பிரிவினைகள் இருந்தபோதிலும் வகுப்புத் துவேஷம் இல்லாமல் இருந்தது. மேல்நாட்டு நாகரிகம் சம்பந்தப்பட்ட இக்காலத்தில் வகுப்புத் துவேஷம் மிகுந்திருக்கிறது. உலகத்தில் மக்களிடத்து சுயநலப் பேய் தாண்டவமாடுகிறது. அதனால் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தாங்கள் பணம் திரட்டித் தாங்களும் தங்கள் சுற்றத்தாரும் சுகம் அடைந்தால் போதும் என்று கருதுகிறார்கள். ஒவ்வொரு தேசமக்களும் தங்கள் தேசம் வியாபாரத்திலும் செல்வத்திலும் மேம்பாடு அடைந்தால் போதும் என்று கருதுகிறார்கள். அது காரணமாக மேல்நாடுகளில் ஒவ்வொரு தேசமக்களிடத்தும் பகைமை உணர்ச்சி வளர்ந்து, அவர்கள் யுத்த தளவாடங்களுக்காகக் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். எப்போது சண்டை தொடங்குமோ, ஆகாய விமானங்களிலிருந்து எப்போது வெடிகுண்டுகள் விழுந்து கொலை புண்போமோ என்று அவ்விடத்து மக்கள் உள்ளங்களில் பயமும் கலக்கமும் குடிகொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் மக்கள் மனதில் இன்பம் எப்படி நிகழும்? மக்களெல்லாம் உயிர் வாழ்வது இன்பம் அடைதற்கல்லவா? மேல்நாட்டினர் போகும் போக்கினால் இன்பம் அடையமுடியுமா? அப்போக்கை நாம் பின்பற்றினால் நம் தேச மக்கள் இன்பம் அடையவே முடியாது. இன்பம் அடைய ஒரே வழிதான் இருக்கின்றது. அதுதான் அன்பு நெறி. அந்த அன்பும் கடவுளிடத்தும் அவர் அடியவரிடத்தும், ஏனைய மக்களிடத்தும் ஜாதி, குலம் முதலிய வேற்றுமை உணர்ச்சியின்றிச் செலுத்தப்படல்வேண்டும். அதுதான் உண்மைச் சைவம். இந்த உண்மைச் சைவம் உலகமெல்லாம் பரவுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன் இன்னருள் புரிவானாக.

அருள் முருகாற்றுப்படை

என்னுடைய நாத னெழுத்தாறு பாவாறு
மின்னுந் தலந்தாமு மீராறு—மன்னுமுக
மோராறு வேதத்தி னுள்ளாறு பொன்னெடுந்தோ
ளீராறு கண்ணு றிரண்டு.

இந்திர ரிடமுஞ் சந்திரர் வலமு
மெழுகட வீட்டமும் வழுவறு வானமு
மாசறு மதியமும் வீசிய வேலும்
தாமரைத் தடமும் பூமலர்ப் பொழிலும்
பற்ப ராகமுங் கற்பகக் காவும்
வண்டமிழ் மறையுஞ் சண்ட மாருதமுந்
தவநெறிச் செல்வமுஞ் சிவநெறிச் சைவமுஞ்
சக்கர பாணியும் விக்கின விநாயகனும்
வலம்புரி யோனு நலம்புரி வாக்கனும்
போற்றிய பொய்மெய் யாக்கிய மகிபரு
மெழுதறற் றீசரு மெழுகடற் சுருதியு
மெண்டிசைத் திகிரியு மங்குசத் தவனும்
பெருக்கிய பெருமறை சுருக்கிய தோன்றலு
மச்சுத வடிவு மிச்சுர வருளு
மாகத் தோன்றி யேகத் தோருரு
வான்ற பச்சை யீன்ற சுடர்மணி
மரகத வயிரம் விரைசெறி கழனியி
னீர்த்தலம் பவளஞ் சேர்த்துட னிலங்கல்
சொல்ல வரியதோர் கல்லைப் பதியு
மீன்ற மேக மூன்றிய பொழிலுள்
தேனமர் குழலியை வானவர் முன்னே
மணமது கொண்டு பிணியது தீர்த்து

வருவன மேனி யெரிகன லாகி
உம்பர் பாதம் ஐம்பொ னூர
முரான நதது கணைக்கா விந்து
குறங்கு யரைதாள் மறலி திருமால்
ரோமம் எரிவ வாய வயிறு
புனலே எழுச்சி மனமே மலரோ
னெழுத்தினில் மாரன் கழுத்தினி லய்யன்
ஒருதோ ளீச னொருதோள் மாதவன்
ஒருதோள் நான்முக னொருதோ ளாதித்தன்
ஒருதோள் சந்திர னொருதோ ளிந்திர
னொருதோள் நாமக ளொருதோள் பூமக
ளொருதோள் சுருதி யொருதோள் பருதி
யிருதோள் சத்தரிடி வருணனு மாகப்
பன்னிரு தோளின் பன்னருஞ் சிறப்பே
ஓங்கிய திருக்கையில் வாங்கிய வேலு
மங்குச மயில்வே லோங்கிய சூலமும்
பாசஞ் சங்கும் வீசுஞ் சக்கிரம்
வச்சிர மழுவாள் விச்சர மெனவே
துலங்கிய வெற்றி நலங்கொடு விலங்கல்
சீரா றுப்பு மீராறு வகையுங்
கூற வரியதோ ராறு முகத்தில்
ஒருமுக மீசன் ஒருமுக மாதவன்
ஒருமுக னான்முகன் ஒருமுக மாதித்தன்
ஒருமுகஞ் சந்திரன் ஒருமுகம் விநாயகன்
போர்த்த திருமுகம் பெற்றதோர் கருணையன்
தூர்த்த காதில் ஆர்த்த தோட்டினன்
அண்டரு மறியா எண்டிசை யாதி
நஞ்சணி கண்டன் பிஞ்சணி பிறையன்

கொன்றைச் செங்குரவ பன்றல ரெருக்கந்
தோய்ந்த செஞ்சடைய னுய்ந்த முடியினன்
பவளம் பூத்த தவள மேனியன்
ஆடும் பாம்பணி பேடு விநாயக
னயில்மேற் பச்சை மயில்மே லேறி
காலக் கோலம் போலத் திரியுஞ்
சூரனுடலை வேரறத் துணித்துங்
கணங்கொள் பூதம் வணங்கி யேத்த
பையவா ளரவ மையவா யேத்தின
னீன்ற மணியார் தோன்றிய சுடரே
ஒப்புனக் கெதிரிலை யெப்புவி யிடத்து
மாம னேனு முரிமை பூண்டு
வள்ளி பாக மெள்ளென வைத்து
பூங்கொடி மகிழ வீங்கிள முலைமேல்
மணந்தும் புணர்ந்தும் மகிழ்ந்தும் புகழ்ந்து
மேத்த வரியதோ ரெம்பெரு மானே
கூத்தன் றந்தருள் கோமளக் கன்றே
வாக்கு மனமும் பிறவுந் திருவு
மாக்கிய குமர உனையல திலையே.

பாலைப் பதியுறைவாய் பன்னிரண்டு தோளுடையாய்
மாலைக் கடம்புபடர் மார்புடையாய்—காலையினுஞ்
செய்யாய் வரைகிழியச் செவ்வேல் விடுத்தருளுங்
கையா கடைபோகக் கா.

பொருள்முருகாற்றுப்படை

அருளா லுலகத் தமர்ந்தரு ளளிப்பத்
தெருளாய் பருவத் திரியம்பிகை குமார
கங்கையின் மைந்தா கார்த்திகை சிறுவா

மங்கை பங்கில் வருசுப தேசிகா
வண்ண மரகத மாமயில் வாகனா
கண்ணன் மருகா கணபதி சகோதரா
அமையாக் கருணை யம்பிகை நாட்டத்
திமையாத் தெய்வ யானைக் கிறைவா
வருசிலைக் குறவர் தருசிறு மகளிர்
பரிபுர கமல பாத சேகரா
தென்பரங் குன்றுஞ் சீரலை வாயு
மன்பி னேரக மாவினன் குடியும்
பழமுதிர் சோலை மலையினு மாகி
ஆறு நிலையினு மடியவர் மனத்தினுங்
கூறுந் திருத்தணிக் குன்றினும் பதியினு
மினிது வீற்றிருக்கு மிறைவா போற்றி
யென்று மினிய விளையாய் போற்றி
குன்ற மெறிந்த சோவே போற்றி
மாருதி மறுக மகவான் பிழைப்பச்
சூரனை முனிந்த சூரா போற்றி
நினைத்ததை முடிக்கு நிமலா போற்றி
வினைப்பகை யறுக்கும் விமலா போற்றி
ஆனா வமுதே யரசே போற்றி
சேனா பதியே செயசெய போற்றி
ஆதியு நடுவு மந்தமு மில்லாச்
சோதிமெய்ஞ் ஞானச் சுடரே போற்றி
சரவண பவனே சண்முகா போற்றி
குரைகடல் மார்பா குமாரா போற்றி
சேந்தா போற்றி செட்டி போற்றி
வேந்தா போற்றி விசாகா போற்றி
கந்தா போற்றி கடம்பா போற்றி

சிந்தா மணியே செயசெய போற்றி
போற்றி போற்றி புகழ்ந்துனை யெப்போது
மேத்து வார்முன் னிமைப்பினில் வருகவே
சாற்றுவே னின்னருள் தந்தரு ளெனக்கே.

பொருள்முருகாற்றுப்படை முற்றும்.

அணிமுருகாற்றுப்படை

பரங்குன்றிற் பன்னிருகைக் கோமான்றன் பாதங்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு—சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

பொன்னிற மேனியும் பொற்பமர் வடிவு
மின்னறு முகமும் விழிபன் னிரண்டும்
நீறணி நெற்றியும் நீணகை வாயுங்
கூறுணு வடிவுங் கூரிய மூக்கு
மாரஞ் செறிந்த வணிதிருக் கழுத்தும்
பார குண்டலமும் பற்றிய குழையு
முந்நூல் மார்பு முழுமணி வடமும்
பன்னிரு கரத்திற் பதித்த வாயுதமும்
வேல்வாள் சக்கரம் வெயிலொளி வக்கிரம்
பால்நிறை குக்குடம் பரிசைபொற் றண்டம்
வாத மபய மிருதலைச் சூலஞ்
சரமொடு சக்கரந் தன்கரத் திலங்க
செச்சை மாலையுஞ் சீரார் மருங்குல்
வச்சுடுத் தியதோர் மையில் வண்டுகிலுஞ்
சதங்கையுந் தண்டையுந் தனியணி கின்ற
பதங்க ளிடமது பதமடி வைத்து

மற்ற வலப்புற மதன்புற நீட்டி
யுற்றதோ ரட்சர முறுதி யாக
ஆறுகொண் டட்சர மதனிலா றெழுத்து
நடுவே நிறுத்தி நடுவோங் கார
றீங்காரத் தாற்கொண் மாமறை யோர்குலாவு
ளுங்காரத் தாற்பூண் வளைத்துப்பெம் மானிட
தெய்வ யானையைச் சீர்வலப் புறத்தினு
முய்ய வைத்தங் குயிர்பெற வணைத்தும்
மற்றதோர் பாகம் வள்ளி நாயகியை
யுற்றங் கணைத்து வுக்கிரமொ டிருத்தி
யிரட்டைக் கவரி யிருபுறத் தசைய
மருட்டினை நீக்கி மனத்தொடு மன்பொடுந்
தேவர் தானவர் சித்தர் வித்தியாதரர்
பாவையர் கின்னரர் பன்னகர் முனிவர்கள்
சரவண பவனிவ னென்று நின்னுள
முரமுள மந்திர முறுதியொ டுரைத்துச்
சூழநின் றிருபுறந் தூய்மலர் கொடுத்து
வாழியென் றேத்தி மலரடி பணிந்து
வேண்டிய வரங்கள் விரைந்தளித் தருளு
மண்டர் நாயகமே யற்புதக் கொழுந்தே
யறுமுகத் தரசே யெமதுயிர்த் துணையே
நின்னை உன்னிட தெய்வ யானையு
மன்னிடப் புறத்தினில் வள்ளிநா யகியும்
பச்சை மயிலும் பரிந்தெ னிருதயத்
திச்சை யுடனே யினிதிருந் தருளே.

உ. அணிமுருகாற்றுப்படை முற்றும்.

வருமுருகாற்றுப்படை

கருமுரு காருங் குழல்வள்ளி கேள்வன் கருதலரைப்
பொருமுரு காதிபன் காட்டினக் கென்ன போந்துசொன்ன
பருமரு காரிப்ப வண்ண மருண கிரியுரைத்த
வருமுரு காற்றுப் படைத்தலை வாசெந்தி மன்னவனே.

ஓம்சிவ செயசெய வருகவருக
முருகாவருக ஆளவா சிரமாறுடைப்
புண்ட ரீகக் குண்டலக் குழைபல
கண்டம தணியு
மாரமு நூலு மார்பில் நின்றியங்கச்
செச்சைத் தொங்கலுங் கச்சுடை மருங்கும்
வாழி யோங்கிய கோழிப் பதாகையுந்
தண்டையு மணியும் புண்ட ரீகமும்
வேத வொலிபாடு கீத கிண்கிணியுங்
குலவிதல சுதல நிதல தராதல
ரசாதல மகாதல பாதால லோகமு
மண்ட ரண்டங்களு மெண்டிசை பரவச்
சிறகினி லெழுவரைப் பறிய நூறிய
மரகத கலாப நிருதகுல தாரக
மேருப்பகுவாய்ப் புயங்கன் பணிவாய்க் கீன்
றூரப் பொசிக்கும் புனிதப் பிறசண்பம
மயிலுங் கடம்பு மயிலும் பிரதாபமும்
பன்னிரு கண்ணு மென்னிரு கண்முன்
நீங்கா திருப்பப் பாங்குடன் வந்து
முன்னின் றருள்க கார்த்தி கேயா
சுவாமி நமாமி சுப்பிர மண்ணியா
சரண்சரண் செய்பவ சரண்முன்புகுந் தென்னைக்
காய்ந்த மாந்தரைக் காய்ந்து இந்திரன்

பயந்த சந்தனந் திமிர்ந்த கந்த
கும்ப விம்பக் கொங்கை தங்கு
மம்பிகை குமார அமரர் பெரிய
சிறைதனை விடுத்த தேவ தேவ
தேவ ரகசிய மூவர் மூர்த்தி
அனுவா காரப் பேருஞ் சோதி கோரா சமைய
மோக மான யோக நாத
புட்பா சனத்தி யப்பா பரமேசுவரீ
அமலா பலா கமலா சனத்தி
வன்னி மண்டலத் தன்ன சரீரணி
அண்ட பூதல குண்டிர நீலி
கோலா கலத்தி பாலா மனத்தி
மூலா வெழுத்தின் மேலா யுதித்த
சேலார் விழிச்சி யேகா வடத்தி நாகார் புயத்தி
ஆலோலா முனி பாலா வேலா யுதா
சால மூலா சலாமா மேலவர்
பேரணி நெருக்கிச் சூரனை மோதிமுது
சூர தாருவான மேருவுங் கிழித்து
அகோர கோர சங்கரா கோரா
சமர பயிரவி குமரிகை வீசிக்
குறைத்தலைக் கூளி நறைப்பெரு வெள்ளம்
நள்ளிரு ளாடுங் கொள்ளிக் கண்களும்
மேக வாத பூத பசாசும்
பலபல வேடத் தலகை கைகுவித்துப்
பரம சுகத்தின் றமருக மெடுத்து
பயிரவ ரோடு பவுரி கொண்டாட
மடம விடிலுங் காடி யிடக்கையு
மடிமிடடி யிடமிடலுகம பிற

. . . தான மூரிமூர்த்தி
அரனருள் குமரா பரம தேசிகா
சூர பயிரவ சூறைக் காறு
வீர துட்ட வீர ராகுத்த
சூர துட்ட சூர ராகுத்த
அரிய வான தூரக சூரிய
ஆதி நாரன் மூரி மாதவ
விண்ணவ ரோது மண்ணில்மகா விருடி
விகட தானவர் சகட மோதிய
கீழு மேனிய காளி நாயக
முருகவருக வெனவாய் வெருவா நிற்பப்
போற்றிப் போற்றிப் புகழ்ந்துனை யெப்போது
மேத்துவார்முன் னிமைப்பினில் வருக வருகவே.

வருமுருகாற்றுப்படை முற்றும்.

திருவெழுகூற்றிருக்கை

ஒருரு வாகிய தாரகப் பிரமத்
தொருவகைத் தோற்றத் திருமர பெய்தி
யொன்று யொன்றி இருவரிற் றோன்றி
மூவா தாயினை
இருபிறப் பாளரி லொருவ ராயினை
யோராச் செய்கையி னிருமையின் முன்னு
னுன்முகன் குடுமி இமைப்பினிற் பெயர்த்து
மூவரும் போந்து இருதாள் வேண்ட
வொருசிறை விடுத்தனை
யொருநொடி யதனி லிருசிறை மயிலின
முன்னீ ருடுத்த நானில மஞ்ச
நீவலஞ் செய்தனை

நால்வகை மருப்பின் மும்மதத் திருசெவி
யொருகைப் பொருப்பான் மகளை வேட்டனை
ஒருவகை வடிவி னிருவகைத் தாகிய
மும்மதன் தனக்கு மூத்தோ னாகி
நால்வாய் முகத்த னைந்துகைக் கடவுள்
அறுகு சூடிக் கிளையோ னாயினை
அஞ்செழுத்ததனில் நான்மறை யுணர்த்து
முக்கட் சுடரி னிருவினை மருந்துக்
கொருகுரு வாயினை
யொருநா ளுமையிரு முலைப்பா லருந்தி
முத்தமிழ் விரக நாற்கவி ராய
னைம்புலக் கிழவ னறுமுக னிவனென
எழில்தரு மழகுடன் கழுமலத் துதித்தனை
அறுமீன் பயந்தனை ஐந்தரு வேந்தன்
நான்மறைத் தோற்றத்து முத்தலைச் செஞ்சூட்
டன்றி லங்கிரி யிருபிள வாக
ஒருவேல் விடுத்தனை
காவிரி வடகரை மேவிய குருகிரி, இருந்த
ஆறெழுத் தந்தணர் அடியிணை போற்ற
ஏரகத் திறைவ னென இருந் தனையே.

சத்தி வகுப்பு

அரவின் மணிகளு மருண கிரணமு
மழிய வொளிவிடு தோற்றனை
அழலு மலையுறு மிளைய குமரனை
யசுர ரொடுபொரு சீற்றனை

யயனு மலைவுறு மறையி னிறுதியை
யமுத மொழிகொடு தோற்றனை
யடிமை படுமவர் கொடுமை பொடிபட
முடுகி யெழுமரு ளூற்றனை
விரவி யளியின முரல்வ நறையுறு
குவளை மலர்முக நாற்றனை
விளைகை யொருபதொ டுபய முடையனை
நிருத மதமயி லேற்றனை
விருது பொருசுரு தலர்க ளுடலுயிர்
விடுதி பெறவடு கூற்றனை
விபுதர் புகழ்கர புரியில் வருமறு
முகனை யணிதரு சீற்றனை
யிரவி மதியனல் நயன பரிபுர
சரண கவுரிச டாட்சரி
யிறைவி திரிபுர தகனி முனிவர்க
ளிதைய மலரைவி டாக்கிளி
யெழுக டலுமெழு புவியு மருளியு
மிளமை நலமழி யாக்குயில்
இழிஞர் தொழிலது புரியு மறிவில
ரிடர்க ளிடியவ ராப்பிடி
வரையி லுறைபவள் கருணை மழைபொழி
வதில சடில மகோத்தமி
வடிவி பகவதி குமரி சிவனிட
மருவி நிறைய கலாத்திரு
வனச மலர்மகள் சகல கலைமகள்
வழிய டிமைவினை தீர்ப்பவள்
மலையி னுடைமகள் வருநன் மரகத
வலிய மலியவள் காக்கவே.

சத்தி வகுப்பு முற்றும்.

களவகுப்பு

கடகரி குத்திக் குரகதம் வெட்டிப்
பிளவு படுத்திக் குறுக நறுக்கிக்
கரமுடல் கால்கண் டலையதள் வாலி
னரம்பு ரித்துக் குவிக்கு மொருதிரள்
கவளி கரித்துப் பெரிய தெனக்குச்
சிறிய துனக்குப் பொதுவி லளித்துக்
கரையிட வேசென் றொருபிண மீதந்
திடென்று சதைக்குத் தவிக்கு மொருதிரள்
கடைபறை கட்டித் துடியி னரப்புக்
கயிறு திரித்துப் பவள கெரித்துப்
பருமணி யாரஞ் சிறுமணி தாளம்
சதங்கை விற்கைப் பரப்பு மொருதிரள்
கணவர தற்ற தலைகள் பொருத்திக்
கடுக வனத்துத் தலைகள் விரித்துத்
தொழுதன ராநொந் திடுமட வார்கண்
கலங்க வெத்திப் பறிக்கு மொருதிரள்
குடரை யறுத்துச் சிலமிள கிட்டுச்
சிலபுளி யிட்டுச் சிலவை பொரித்துச்
சிலவகை யாணஞ் சிலபணி யாரஞ்
சமைந்தி றக்கிப் படைக்கு மொருதிரள்
குளிஞர்கள் குத்திப் பிடிபிடி புக்குப்
புதையென வொச்சத் திடியென மெத்தக்
குளகறு தேதோ யறிகிலம் யாமென்
றிரங்கி யச்சத் திருக்கு மொருதிரள்
குடரி னிணப்பட் டுதறி விரித்துப்
பெருக வுலர்த்திச் சிறுக மடித்துக்
குழவிக ளாவென் றழுகுதை யோவென்
றுடன் படுத்துக் கிடக்கு மொருதிரள்

குரவைக ளிட்டுப் பிணநெய் குடித்துத்
தலைகள் கனத்துக் கொழுவ வலித்துக்
கிறுகிறு நாவுஞ் சுழலுதை யோவென்
றயர்ந்து கக்கிக் கிடக்கு மொருதிரள்
தடிகள் சுழற்றச் சவள மெடுத்துச்
சிரசுகள் தொட்டுக் கவச மிறுக்கிப்
பரிசைவில் வாளுங் கடிவடி வேல்கொண்
டிலங்க வெட்டி வெருட்டு மொருதிரள்
தவிலுரல் வைத்துப் பலகறை யிட்டுத்
தவள வுலக்கைக் கடைகொடு குத்திப்
பலிகொளு வீரங் கதிபெற வேசென்
றசங்கை கொட்டிச் சிரிக்கு மொருதிரள்
தடமகு டத்தைப் படிமிசை வைத்துப்
பரிவொடு மெத்தச் சிவனென வற்சித்
தரகர வோசங் கரவென ஞானம்
புரிந்து பற்றற் றிருக்கு மொருதிரள்
தரிகிட தத்தச் செககிண கிட்டத்
திமினென தித்தத் திகட வெனத்தைத்
தலைமிசைத் தாள பவுரிகள் பாடி
சிலம்ப ரற்றக் குதிக்கு மொருதிரள்
படியுத ரத்தைக் குணமிசை வெட்டிப்
பரிய வெலும்புக் கரையது கட்டிக்
குமிழிகள் பாலுங் கரையிடை மோது
சலிங்கு கட்டிக் குளிக்கு மொருதிரள்
பரிவொடு பற்கொப் பரைகளி விட்டு
கருக வறுத்துப் பொரிக ளெரித்துக்
கடதட நாவின் கொடிறிரு பாலும்
பிதுங்க மொக்கிக் கொறிக்கு மொருதிரள்

படிதிகழ் சக்ரக் கிரியுல கத்தைப்
பருமதி வட்டத் தவள விசித்ரக்
குடைநிழ லாளுந் திரிபுவ னேசன்
தனம்ப டைத்துத் தழைக்கு நரபதி
பரிமளி தப்பொற் சததள பற்பத்
திருவரை கட்கக் குலிசன வெற்றித்
திருமலை ராயன் றரணிவரா கன்
செயங்கொ ளுக்ர களத்தின் வகையே

களவகுப்பு முற்றும் சிவசுப்பிரமணியனுக்கு

சொரூப வகுப்பு

ஓம் சிவசிவ சண்முகாய
மூவிரு முடியு மூவிரு முகமு
மாறிரு காது மாறிரு குழையும்
பன்னிரு தோளும் பன்னிரு கையும்
மெய்ப்பட மார்பும் முப்புரி நூலும்
கட்டிய கச்சையுஞ் சுட்டிய சுருதியும்
உபய பாதமு மபைய வரதமும்
புண்டரீ கம்போல் மலர்ந்திடும் காலில்
தண்டையுஞ் சதங்கையு
மேறிய மயிலும் சிறிய யாவு
மீறிய கரத்தில் கோழிக் கொடியுங்
கணபி லணிந்த கடம்ப மாலையும்
பவள வாயும் பன்னிரு நயனமு
மடைவுட னணிந்த ஆயுத வகைகேள்
பரிசையும் வாளும் கத்தியும் வில்லும்
வில்லு மம்புடன் சூலஞ் சக்கரப் படையும்
தண்டொடு தடியும் வெங்கொடி [பிறவும்]

அனந்தம் ஆதித்தா திரண்ட திருமேனியுஞ்
சர்வா பரணந் தரித்த அழகும்
வானகத் தேவியை மருவிய புயமும்
கானக வள்ளியைக் கட்டிய கரமும்
ஆயிரங் கண்க ளாயுத மெடுக்க
ஆயிரம் பூத மடிபணிந் தேத்த
ஆயிரம் திரளைகளல கைகை கொட்ட
ஆயிரங் காப்ப வலகை நின்றாட
தேவர்கள் முனிவர்கள் செயசெய வென்ன
மாதவர் நான்மறை வாழ்த்தித் துதிப்ப
துந்திமி துடிமின தந்திமி யென்ன
தும்புரு நாரதர் தொந்தோ மென்ன
மத்தள முடன்மணி தித்திமி யென்ன
சத்த ரிஷிகளுந் தாளிணை பணிய
உவமிகள் வீணைக ளூறுமுறு மென்ன
தெய்வ ரம்பையர்கள் திருநடம் புரிய
அடியார் தினமும் அடிபணிந் தேத்தச்
சூரனைக் கடிந்து மேருவைப் பிளந்து
அமரர்கள் சிறைமீட் டருளிய சுவாமி
சமர புரிவாழ் சரவணப் பிரதாபா
சண்முகராயா சங்கரன் புதல்வா
வடிவுள்ள குமார மதனுடைய மைத்துன
மூவ ராதிபற்கு முதலாய் நின்ற
தேவாதி தேவனே சேவகா சரணஞ்
சரணஞ் சரணஞ் சரவணா சரணஞ்
சரணஞ் சரணஞ் தாணுவே சரணம்
முத்தா சரணம் மூர்த்தியே சரணஞ்
கத்தா சரணங் காரணா சரணஞ்
சரணம் சரணம் நின்றாளே சரணம்.

சொரூப வகுப்பு முற்றும்.

கர வகுப்பு

அரிதிரு முருகா முக்கணன் மகனே
ஆனைக் கிளைய அயில்வேல் முருகா
அடியேன் வல்வினை யறுத்திடு மொருகை :
திரிபுர மெரிசெய நகைப்பவன் மகனே
முனமே முனிவர்கள் வந்து வணங்கிட
ஐந்திர மந்திர மகண்ட முறிந்திட
பரிவேல் மிகவொடு பாதாள லோகமும்
புகுந்தா ராய்ந்து வீடு மொருகை :
நேசக் கனல்விடு நெஞ்சை உரித்திடு
நாவை யடக்கிடு நாக மொடுக்கிடு
கீழ்த்திசை யேறக் கீழ்க்கட லேற
வருவினைப் பூதம் வல்வினை வஞ்சினை
யிவர் மடிய வேறிடு மொருகை:
பஞ்சமி சரசுவதி பார்வதி துர்க்கையும்
பங்கொடு உமையொடு பத்திர காளியுங்
கங்கையொ டாடக் காளி மகிழ்ந்திட
மூளை பிடுங்கிடு மீளப் பொருதிரு
தென்திசை யேறத் தென்கட லேற
வருவினை சூனியம் வைப்பு முறிந்திட
குழியிற் பிணமுங் குளியிற் பிணமுங்
காட்டுச் சுடலையின் பிணமும் பற்றித்
தின்றிடும் பத்திர காளியு(ம்) பற்றிடு
பூதப் பிசாசு கணங்களெல் லாம்பட
வோர்வேல் விட்டு
பற்றிப் பற்றிக் குற்றிடு மொருகை :
மண்ணும் விண்ணும் வேதாள பூதமும்
அட்டகெ சங்களுங் கிடு கிடென்ன

வரைகள் குலுங்கச் சரமுடி மயில்மிசை
ஒருநொடி யினில்வரு வாய்!மேல் திசையேற
மேல்கட லேற விடுவினை தோசமும் வேண்டுவ
பேயும் சகல மருந்திய தீயெனவிடுவென
சக்கர மைந்துந் தரித்திடு மொருகை:
பாஷைகள் பலவுங் கற்றிடும் வஞ்சகர்
நெஞ்சை அகத்திட வடதிசை யேற
வடகட லேற வாயை மாயூரமு
பிடிபிடி யங்ஙனே பிண்டமு மண்டமு
மளவொடு குழலொடு ஐந்திர மோடிடு
கற்றிடுங் கண்க ளெரிந்திட வேலெறி
கற்பகக் காவென நின்றுடிடு மொருகை :
சங்கு சக்கரந் தகுதிரி சூலங்
கடவுளர் சூலங் கணபதி சூலம்
எரியெரி சூலம் ஏகனர் சூலம்
திரிசூலந் திருந்திடு மருகன் சூலம்
பிடிபிடி சூலம் பிரமர்கள் சூலம்
பிடாரிகள் சூலங்
கையிலெடுத் தெறி காரண வேல்விடு
அயிரா வதமென நின் றுடிடு மொருகை :
வனமெரி புனமெரி வஞ்சகம் வைப்பெரி
காடெரி நாடெரி கணங்கள் பிசாசெரி
யெரியெரி வேலெரி அங்கொரு வேல்விடு
இந்திர சிறைவிட் டுயிர்தரு மொருகை :
அவ்விடு வவ்விடு சிவ்விடு மவ்விடு
நவ்விடு அவ்விடு உவ்விடு சிவ்விடு
ஒன்றைத் தினியே குறித்திடு எவ்விடு
மருகா இனியொரு வேல்விடு இரண

களமது வர வேறிடு மோருகை :
அரிஅரி பிரமன் திருமருகா
அரிஅரி சிவசுத பருநம அய்யா
கரிமுக நண்பா காளிகள் தந்தை
கதிரவன் கண்மணி கால காலனே
திரிலையே திரிலையே யென்றிடு மோருகை :
வேலைகள் சோரவேல் மிசைமீ தேறிடு மோருகை :
குருபர குகனே சரவண பவனே
அரிதிரு மருகா அரனார் மகனே
உனை அனுதின மறவேன் உயிர்விட்ட தெனினும்
வருவினை மாற்று வல்வினை யகத்துக்
கொடுவினைப் போக்குக் குறித்து மெரிந்திடுங்
குறைகட லேழு மதிர்ந்திடு மோருகை :
ஒருகண் பார்க்கில் நம்முயிர் தனைக்காத்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் உயர்ந்திடு மந்திரம் :
ஒருகண் பார்க்கில் விண்ணுற வோங்கி வளர்ந்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் அஞ்செழுத் தோடே முயன்றிடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் அழுந்தும் பசாசை யெரித்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் வேதத்தி லுயன்றிடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் விஷத்தை யளித்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் வேடத்தை வளர்த்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கில் வஞ்சகர் நெஞ்சைப் பிளந்திடும் :
ஒருகண் பார்க்கிற் சிவசிவா நமோ வென்றிடும் :
ஒருகண் பார்க்கிற் வள்ளிக்கோர் துணையாக நிற்கும் :
ஒருகண் பார்க்கில் எமக்கோர் வச்சிராங்கியே :
ஒருமுகம் சிவமுகம் ஒருமுகம் அரிமுகம்
ஒருமுகந் திருமுகம் ஒருமுகங் கரிமுகம்
ஒருமுகம் ஓம் ஒருமுகம் ஆம்

சிறீமறீ மறாமமறிம் திகந்தாய குகாய
கார்த்திகேய கடம்பராய காங்கையராய
நேர்த்தி சரவணபவ
சண்முகாய சத்தி வித்தியாய
மயூரவாகனய மகாசூர காலாய
சர்வசத்தி தராய சர்வ வசீகராய
90 சர்வ சத்துரு சங்கார ராய சர்வதோஷ நிவாரணுய
சர்வபாவ விநாசராய சர்வ வியாதி விநாசராய
வஞ்சனை பில்லி வரைந்திடு சூனியம்
எப்பேர்ப்பட்ட பலதுட்ட தேவதையு
மடிமடி மடிந்து மிடிமிடி மிடிந்து
அறுஅறு அறுத்து துணிதுணி துணித்துப்
படுபடு பட்டுக் கெடுகெடு கெட்டுப்
பற்ப மாகப் பறந்தோடிப் போக
98 ஓம் சிவாகா ஹயஓம்.

கற்பகா லத்துக்கு மழியாத சேவகம்[1]
கலங்காத விருள்விளக்கம்
காமக்கு ரோதலோப மோகமத மாச்சரியங்
கட்டறுக்கின்ற நெடுவாள்
பற்மது ளீசர்வ ரத்தின பரணம்
படிவமுறு வச்சிராங்கி
படைகொண்டு வருகால தூதரைப் புடைகொண்ட
பரசிவ ஞான ரூபம்
அற்புத மளிக்குமுயர் சிற்பரா னந்தமே
ஆதரிக் கின்ற தெய்வம்
அயனுமறை முனிவருட னமரர்பெறு பெருவரம்
ஆதார மெவ்வுயிர்க்குஞ்

[1]சௌவங்.

சற்குரு மயூரவா கனன்சிவசுப் பிரமணியன்
தருபழநி வருகுமாரன்
சரவ ணோற்பவன . . . .
தன்றிரு வெண்ணீறு தானே.

முற்றும்

குறிப்பு:— மேல் நாட்டு அறிஞர்களைப்போல தாம் எழுதுகிற பிரபந்தங்களை எழுதுங் காலத்தையும் சந்தர்ப்பத்தையும் குறித்து வைக்கிற வழக்கம் இந்நாட்டுப் புலவர்களிடம் பெரும்பாலும் இல்லை. அது நம்மிலக்கியங்களுக்கு ஒரு குறையாக இருக்கிறது. மேலும் ஆக்கியோர் பெயரும் காலமு மறியாமல் பிரபந்தங்களை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது.

இத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும் நூல்கள் ஒரு பழைய ஏட்டுச்சுவடியில் உள்ளன. அவற்றின் ஒரு பகுதியாகிய 'வருமுருகாற்றுப்படை'யும் திருவெழுகூற்றிருக்கை யென்ற பிரபந்தமும் அருணகிரியார் பிரபந்தமென்று முன் அச்சாயிருக்கிற பதிப்புகளிலிருக்கிறபடியால் இந்நூல்கள் அருணகிரிநாதர் வாக்கு என்று ஊகிக்க வேண்டி யிருக்கிறது.

தமிழிலக்கியம் 96 பிரபந்த வகையில் இவைகள் ஆற்றுப்படை யென்ற பகுதியைச் சேர்ந்தன. ஆற்றுப்படை=ஆறு+படு+ஐ அதாவது (முத்தி பெறுதற்பொருட்டு) வழிப்படுத்திய தென்ப. அகவற் பாவால் விறலி, பாணர், கூத்தர், பொருநர் இந் நால்வருளொருவர் பரிசிற்குப் போவாரைப் பரிசுபெற்று வருவார் ஆற்றிடைக் கண்டு தலைவன் கீர்த்தியுங் கொடையுங் கொற்றமுஞ் சொல்லி 'தாம் பெற்ற பெருவளன் அவரும் பெறலாகும்' எனச் சொல்வது. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், புறத்திணையியல் ௩௦. இதற்கு இலக்கியங்கள் சங்க விலக்கியமாகிய பத்துப் பாட்டுள் சிறந்து விளங்கும், திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை முதலியவாம். இவைகளில் திருமுருகாற்றுப்படை புலவர் ஆற்றுப்படை எனவும் விளங்கும். முத்தியைப் பெற்றவ னொருவன் மற்றவர் முத்திபெறும் பொருட்டு

ஸ்ரீ முருகக் கடவுளையே வழிப்படுத்தலையுடைய பிரபந்தமென்று மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரரால் பாடப்பெற்றது. பின் வரும் நூல்கள் முருகக்கடவுளின் அருள், பொருள் அணியை வழிப் படுத்துவது.

வருமுருகாற்றுப்படையோ முருகனை வரத் தோத்திரிப்பது. திருவெழு கூற்றிருக்கை முன் பதிப்புடன் சில மாறுதலா யிருப்பதால் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

M. P. S. துரைசாமி முதலியார்.

வெளிவராத இரு திருப்புகழ்ப் பாக்கள்

பூரி சம்பக மாலா பூதர
லோல குந்தள பாணீ கோபித
பூக தண்ட சுரேசா சாயகு முதுபால
போக கெந்துர சாலீ தூசர
சாரி சந்தன தூணீ பூஷித
வாச குங்கும கோலா மோதுர சககோச
பார பண்பத வேதா பாஷண
சீல சம்பட லாவீ சாவிம
பாவ சஞ்சய நாநா லோசன நவரேக
பார்மதஞ் செயுந் தாரா சாதுர
சாலி துன்பது காமா னாமற
பாஷணஞ் செய யாயா மாமிகக் கர்மதேவ
சூர கண்டன வேலா லாவிச
பாணி பங்கச நீகா ராசல
சூத புங்கவை யாணா சேர்விட பசிஞேடு

சோடி சந்திர நீர்கா டோசக
டோம குண்டலி யுதாரா பாடண
சூர நந்திமி கேதா கோமள பதநீச
வீர சம்புகு தேவா நீகவி
வேணு குண்டகு ரோரோ பாடல
மேதை யந்த்ரச காயா ராயதர் சுகராய
வேத பண்டித சேநோ மாவென
பாவை கண்டிக லோதா காதிப
வீர பங்கதி ராதி நாயக பெருமாளே.

தினமொரு கவிதை யேனு
மனதொடு பகர்கி லாத
சிறியனு மடிமை யாக எளிதோதான்
இனமொரு சிறிது நீயு
னருள் செய்தே புவியின்மீதி
லினிதுற மடிமை யாக வருள்கூர்வாய்
கனதன வெயினர் பாவை
நலமுற மருவு நாத
கடிகமழ் குரவ மாலை புனைமார்பா
முனமொரு தாணி சாய
வசுரர்கள் கிளைகள் சாய
முனையயில் கடவு வீர முருகோனே.

[இவ்விரண்டு பாடல்களும் புதுவை - ஆநந்தரங்கம் பிள்ளையவர்கள் எட்டுப் பிரதிகளிற் கிடைத்தன; திரு. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையவர்களால் நமக்கு அனுப்பப்பட்டன. முதற் செய்யுளின் உண்மைப் பாடமும் பொருளும் விளங்கவில்லை.—பத்திராசிரியர்]

செய்தித் திரட்டு

[மயிலைகிழார் இளமுருகனுர்]

உருவத்தை மறைக்கும் கதிர்கள்

இத்தாலி தேசத்திலுள்ள மிலன் நகரத்தில் ஆசிரியர் மன்சினி என்பவர் ஓர் இயந்திரம் கண்டுபிடித்துள்ளார். இவ்வியந்திரத்திலிருந்து வரும் கதிர்கள் மக்கள்மீது படும் போது அவர்கள் உருவத்தையே மறைத்து விடுகின்றன வாம். ஒரு விருந்துக்கு வருகிறவர்கள் ஒருவரையொருவர் காணுமலே உண்கிருர்களாம். அவர்கள் உட்காரும் நாற்காலி களும் எதிரிலிருக்கும் மேஜை கோப்பை கரண்டி முதலியன வும் மட்டுமே தெரிகின்றனவாம். எக்ஸ்ரே கதிர்கள் தசையை மறைத்து எலும்பை மட்டும் காட்டுகின்றன. இப் புதிய கதிர்கள் எலும்பையும் மறைத்து உருவத்தை முழுவதும் மறைக்கின்றன. ஒரு கூத்துக்கொட்டகை மேடையிலுள்ள நடிகர்களனைவரையும்கூட மறைக்கமுடியுமென்று இவ்வாசிரி யர் கூறுகிருர். இவ்வியந்திரத்தின் உரிமை பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளது. இதை விற்பதற்கு ஒரு வணிக நிலையம் விரை வில் நிறுவப்படும். தம்மீது இக் கதிர்கள் தாக்குவதால் எவ்வித சங்கடமும் தோன்றவில்லையென்று மறைக்கப்பட்ட வர்கள் கூறுகிருர்கள். மும்மலமும் சிற்றறிவும் உடைய ஒரு சிறு மனிதன் இவ்வளவு ஆற்றல் பெற்ருல், நின்மல ஞகிய வாலறிவன் உருக்கரந்துவந்து அருள்புரியும் வகை களைப் பொய்யென்று ஏன் புறக்கணித்தல் வேண்டும்?

பொங்கல் விழாவில் ஆணவத் தாண்டவம்

காரைக்குடியில் கொப்புடைய நாயகியம்மன் கோயிலில் மாட்டுப் பொங்கல் விழாவன்று விபூதிப் பிரசாதம் மாலை மரி

யாதைகளை எவர் முதலிற் பெறுவதென்பதைப் பற்றி மெய்யப்பன் சேர்வைக்கும் மெய்யப்பன் அம்பலத்துக்கும் சச்சரவு நிகழ்ந்து சிவில்கோர்ட்டு மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு உத்தரவுகள் பிறந்து சேர்வைக்கு முதல் மரியாதைகள்நடந்தன. ஆனல் மாலைகளை யணிந்து கொண்டே வீட்டுக்குப் போகக் கூடாதென்று உத்தரவு பிறந்தபடியால் மாலைகளைக் கழற்றிய பிறகே சேர்வை வீடு சேர்ந்தார். யாருடைய மாடுகளை முதலில் ஊர்வலமாக விடுவதென்பதைப் பற்றி நீதிமன்றத்துக் கட்டளை யொன்றும் ஏற்படவில்லை.

தஞ்சை ஜில்லா நீடாமங்கலத்துக் கருகிலுள்ள கீழைக் குடி கிராமத்தில் மாட்டுப் பொங்கலன்று யாருடைய மாடுகளை முதலில் ஊர்வலமாக விடுவதென்பதைப் பற்றிக் கள்ளர்கட்கும் அகமுடையாருக்கும் சண்டை யேற்பட்டு ஐயாசாமி என்பவன் கலவரத்தில் கொல்லப்பட்டான்; வேருெருவன் பலத்த காயங்களால் இறக்கும் நிலையிலுள்ளான் என்ற செய்தி கிடைத்துள்ளது. அன்பு பொங்க வேண்டிய பொங்கல் விழாவில் ஆணவம் பொங்கி வழிகிறதே! அந்தோ! பொங்கலே!

மாதா கோயிலில் தீண்டாமை

கும்பகோணத்தில் புதியதாகக் கட்டப்பட்ட மாதா கோயிலில் ஆதி திராவிடக் கிறிஸ்தவர்கட்குத் தனியே ஓரிடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. உயர்ந்த ஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் உட்காரு மிடத்திற்கு இவர்கள் போகக் கூடாது. இந்த ஏற்பாட்டை மாற்றி ஜாதிவித்தியாசத்தை யொழிக்க ஒரு கிளர்ச்சி தோன்றிப் பொதுக்கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஒரு கூட்டத்தில் திரு. மரியநாதன் என்பவர் இக் கொடிய திட்டத்தைக் கண்டித்து இதற்கு ஆதரவுசெய்து இதை யொழிக்கும் முயற்சிக்குத் தடை

செய்பவர்கள் கோயிலதிகாரிகளாகிய பாதிரிமார்களே என்று இடித்துக் கூறினர். திருவாளர்கள் இராயப்பன், அநுக்கிரகம், அந்தோணிசாமி முதலியோர் மும்முரமாக வேலை செய்கின்றனர். ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் போலீசுப் பாதுகாப்புடனேயே தொழுகை நடக்கின்றது. திருவாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் தீண்டாமை, ஆலயத்திலிருந்து விலகிற்று; அது கும்பகோணத்து மாதா கோயிலில் குடிகொண்டுள்ளது போலும்! இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சையென்று மருட்சிகொண்டு புறச்சமயம் புகும் இந்து மக்கள் இனியேனும் விழிப்பார்களாக.

சைவ பேதம்

[ச. பொன்னுஸ்வாமிக் குருக்கள்]

அரியசதா சிவனென்போ னநாதிசைவ னவன்பா
லவதரித்த சிவமறையோ ராதிசைவ ரிவர்பால்
உரியசிவ தீக்கைபெற்ற பூசுரர் மாசைவ
ருயர்ந்த வரசன் வணிகனநு சைவராவார்
பெரியகுவ ளைப்புயத்தோ னவாந்தர சைவன்சீர்
பெறுசவன் னனுதிய னுலொமர் பிரவராம்
விரியவனி மிசையொழிந்தோ ரந்திய சைவத்தோர்
விரிந்திடுமேழ் சைவவித மிவையெனநூல் விளம்பும்.

என்னும் பிரமாணப்படி அநாதி சைவராவார் சதாசிவமூர்த்தி, ஆதிசைவராவார் சிருஷ்டியாரம்பத்திலே அவ்வநாதி சைவரது சத்தியோசாத முதலிய ஐந்து முகங்களினின்றும் தோன்றிய கௌசிகர், காசிபர், பாரத்துவாசர், கௌதமர், அகத்தியர் என்னும் பஞ்சரிஷி கோத்திரத்துப் பிறந்த சிவப்பிராமணர். மகா சைவராவார், பிரமாமுகத்திற்

றோன்றிய வைதிகப் பிராமணருள்ளே சிவதீட்சைபெற்றவர். அநுசைவராவார், சிவதீட்சைபெற்ற க்ஷத்திரியரும் வைசியருமாம். அவாந்தர சைவராவார், சிவதீட்சை பெற்ற சூத்திரர், பிரவரசைவராவார், சிவதீட்சை பெற்ற அநுலோமர். அந்திய சைவராவார் சிவதீட்சை பெற்ற மற்றையோர் என வறிந்துகொள்க.

எனவே, சதாசிவமூர்த்தியினுடைய ஐந்து முகங்களினின்றுந் தோன்றிய காசிபர்முதலிய ஐந்து முனிவர்களுடைய கோத்திரத்திற் பிறந்தவர்களாய், சமய தீட்சை, விசேஷ தீட்சை, நிருவாண தீட்சை, ஆசாரியாபிஷேகம் ஆகிய நான்கும் பெற்றவர்களாய்க் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்தம் பிரதிஷ்டாதி உத்ஸவாந்த முதலிய கருமங்களைத் தவறாது செய்யவல்லவர்களாய், உள்ள சிவாசாரியர்களே பரார்த்த லிங்க பூசைக்கு உரியவராவார்கள்.

இதுபற்றியன்றோ திருமூல நாயனாரும்,

"பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றன்னை யர்ச்சித்தாற்
போர்கொண்ட வேந்தற்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமுமா மென்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே."

என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

பேர்கொண்ட பார்ப்பானென்றது ஆதிசைவப் பிராமணனல்லாத மற்றைய சிவதீக்ஷை பெற்ற பிராமணனாகிய மகாசைவனையும், சிவதீட்சைபெறாத சாமானியப் பிராமணனையுமே என்பதைக் காட்டிற்று.

சமாஜ 31-வது ஆண்டு விழா

சொற்பொழிவுக் குறிப்புகள்

சைவர் மகாநாட்டுத் தலைவர்

திரு. ந. சிவகுருநாத பிள்ளை அவர்கள் பேருரை

[உதவிப் பத்திராசிரியர்]

நம் சைவப் பெரியாரும் மகாநாட்டுத் தலைவருமாகிய பிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய தலைமை உரையில் பல அரிய பொருள்களை யெடுத்து விளக்கியுள்ளார்கள். அவற்றுட் சில மீண்டும் மீண்டும் நினைவுகூர்தற்குரியன. ஒன்று, 'சைவத்தனிப் பெருங்கடவுள்' என்னுந் தலைப்பின் கீழ்ச் "சிவபிரானைப் பிரமன் விண்டு உருத்திரன் என்னும் மூவருள் ஒருவரான உருத்திரனென்று சில மயங்குவர்" "சிவபெருமானே பரமபதி என்பது வேதம் உபநிடதம், புராணம், இதிகாச முதலிய எல்லாக்கலைகளாலும் உணர்த்தப்பெறும்" என்று கூறுவதாம். இதனைச் சைவர்களுட் பெரும்பாலோர் உணர்கின்றார்களில்லை. சிவபிரானைப் பிரமன் விண்டு உருத்திரன் என்னும் மூவருள் ஒருவரான உருத்திரனென்றே கொண்டுள்ளார்கள். பிறசமயத்தவர் கூறும் இக்கூற்றைச் சைவ சமயத்தவர்களும் கொண்டிருத்தல் அறியாமையே. இவ்வறியாமையைப் போக்க அறிவுடைய சைவப் பெருமக்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம்மா லியன்றவரை முயலல்வேண்டும். ஒரு சமயத்துக்குரிய தெய்வத்தை, அச் சமயத்தவர், அத்தெய்வத்திற்கு ஒப்பதும் மிக்கதுமான பிறிதொரு தெய்வம் இன்றெனக் கொள்வதே முறையாம். சைவர்களென்போர் சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவமாகவோ உயர்வாகவோ பிறிதொரு தெய்வத்தைக் கொள்ளுதல்

கூடாது. அவ்வாறு கொள்வோர் சைவரென்னும் பெயருக்குரியவராகார். ஒரு தெய்வத்தொடர்புடைய எம்மதத்தினருங் கொளற்பாலது இம்முறையே. பிற்காலத்தே தோன்றியனவும் வேத முதலியகலைகளின் முழுச்சம்மதத்தையும் பெறாதனவுமான பிறசமயங்கள் முறைபற்றியே இங்ஙனங் கொள்ளவேண்டும். வேதம், உபநிடதம், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் முதலிய எல்லாக் கலைகளாலும் முதல்வன் என்று உணர்த்தப் பெறுகின்ற சிவபெருமானுடைய தொடர்பைப் பெற்றுள்ள சைவர்கள் தங்கள் தெய்வமே முழுமுதற் கடவுளென உரிமையாற் கொள்வர். ஆகலின், இனியேனும் சைவர்கள் சிவபெருமான் மூவரிலொருவன் என்னும் மயக்கத்தினின்றும் நீங்குவார்களாக. தலைவரவர்கள், "'மூவரு முப்பத்துமூவரு மற்றொழிந்த தேவருங்காணுச் சிவபெருமான்' 'மூவருமறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்' என்பன முதலாகக் கூறப்படும் பிரமாணவாக்கியங்கள் அம்மயக்கத்தைத் தீர்க்கும் மருந்தாகும்" என்று கூறும் உரைகளைச் சைவர்கள் உய்த்துணர்ந்து தெளிவு பெறுவார்களாக.

இனித் தெய்வ வழிபாடு நிகழ்தற்குரிய ஆற்றினை அறிவிக்கவே, பிள்ளை அவர்கள்,

"கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவரையன்றி வேறோர்
இற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களு மின்ப வாழ்வும்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவநின் னலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரணானந்த வாழ்வே."

என்ற தாயுமானசுவாமிகள் திருவாக்கை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இஃது எதனைத் தெரிவிக்கின்றது? கற்புடைய பெண்டிர் தங்கணவரையல்லாது பிறரைக் கருதாததுபோல நாமும் ஒரே மூர்த்தியினைப் பற்றி நிற்றல் வேண்டுமென்பதை அறிவுறுத்துகின்றது. ஸ்ரீமத் - பாம்பன் குமர

குருதாச சுவாமிகளும் "தூர்த்தகுணமுள்ள விபசாரி நடையென்ன வொருதுறையின் றனந்த தெய்வந் தொழு வழுவுறுது" எனத் தெரித்துள்ளார். ஆகலின், ஒரு தேவ வழிபாடு கற்புடைப் பெண்ணின் நடையினையும் பல தெய்வ வழிபாடு வியபிசாரி நடையினையும் பொருந்தும். ஒரே மூர்த் தியினைப் பற்றி நிற்கும் இச்சிறந்த கொள்கையினைச் சைவ ரென்பாருட் பலரும் ஒரு சிறிதும் உணர்ந்தாரல்லரென்பது அன்னவர் நடைவழியாகவே அறியக்கிடத்தலினுற்றான் தலைவரவர்கள் அதுபற்றிக் குறிப்பாக எடுத்து மொழிந்தார் கள். இது பற்றிய விரிவினைப் பின்னர் விளக்குவாம்.

இனி, பிள்ளையவர்கள் வருந்திக் கூறியமற்றொன்று தீக் கையைக் குறித்ததாகும். தலைவர் "ஏனைச்சமயிகள் எல்லாம் தத்தம் சமயத்தில் விதிக்கப் பெற்றுள்ள சமயப் பிரவேசக் கிரியைகளைக் கைக்கொண்டுவரவும், நமது சமயிகள் மட்டும் வேறு எச்சமயத்தினும் காணப் பெறுத அருமையுடைய தீக்கையைக் கைக்கொள்ளாதிருப்பது வருந்தத் தக்கதாகும்" எனக் கூறிப் போந்தார்கள். சைவ சமயம் பண்டைய சிறந்த நிலையை எய்த வேண்டுமாயின், சைவப் பெருமக்கள் இதனைக் கவனிப்பது அவரைப் பொறுத்த கடமையாகும். தலைவர் கூறியபடி சமயப் பிரவேசக்கிரியை யாகிய தீக்கையை இந்நாட்டிலும் பிற நாடுகளிலும் உள்ள எல்லாச் சமயத்த வரும் கைக்கொண் டிருக்கின்றார்கள். சைவர் மாத்திரமே அதனைப் பெரும்பாலும் நழுவ விட்டிருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகட்கு முன் ஆண்மக்களுள்ளும் பெண்மக்களுள்ளும் தீக்கை பெறுதாரைக் காண்டலும் அருமையா யிருந்தது. இது போதோ தீக்கை பெற்றாரைக் காண்பதே அருமையாக விருக்கின்றது. இத் தீக்கை யாதாயினும் ஆக; இதனைப்

பெறுதார் சமய முதற்படியிலுங் கால்வைத்தவ ராகாரெனத் துணிந்து கூறலாம்.

இனி, தலைவரவர்கள் தம்முடைய பேருரையில் "நமது சமயம் குருட்டு நம்பிக்கையுடைய கொள்கைகளையாவது, வெறும் புராணக் கதைகளையாவது போதிப்பது அல்ல. அதன் ஒவ்வொரு கொள்கையும் அளவைப் பிரமாணங்கட்கு ஒத்ததே. மேலை நாட்டாரால் இதுபோழ்து புதிது புதிதாக நுணுகி நுணுகி ஆராய்ந்து உரைக்கப் பெறும் தத்துவ உண்மைகளை யெல்லாம் அவைகட்கு முன்னமே எழுதி வைக்கப் பட்ட சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களிற் கண்டறியலாம்," "சைவ சமயத்தில் சாதிகுலம் பிறப்பென்னும் தடஞ் சுழியில்லை யென்பது அறுபான்மும்மை நாயன்மார் சரித்திரங்களால் நன்கு விளங்கும்." என்று கூறுவன எல்லோர் கருத்தையும் பெரிதும் ஈர்க்கும். சுருதி யுக்தி அநுபவங்கட்கு இயைய நியாய நெறிநின்று மக்களைச் சீர்திருத்த விரும்பும் அறிஞர்கள் மேற்கண்ட தலைவருரைப் பகுதிகளை உய்த்துணரின் சைவ சமயத்தைக் குறைகூறுர்; சைவ சமயம் உலகின்கண் காணப்படும் பிறசமயங்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னுளடக்கிக் கொண்டு அவற்றைக் கடந்தும் நிற்கின்ற உலக சமயம் எனவே உணர்வர். ஆனல், 'சாதி குலம் பிறப்பென்னும் தடஞ்சுழி' சைவ சமயத்தில் இல்லையே யொழிய, சமயத்தை அனுட்டிப்பவர்களாகக் கருதப்படுவோர் பெரும்பாலோருடைய இல்லங்களிலே அஃது இல்லாமலில்லை யென்பது மறுக்கக் கூடாத உண்மையே. அவர்களும் அத்தடஞ்சுழி நின்றேறுவார்களாயின், சைவம் உலகம் போற்றும் சமயமாகும்.

பின்னர், பிள்ளையவர்கள், 'சைவ சமயத்தில் ஆண்மக்கட்கு எவ்வளவு உரிமைகளுண்டோ அவ்வளவு உரிமை

களும் பெண்மக்கட்கும் உண்டு' என்றும், பெண் மக்கள் 'சைவத்தை வளர்ப்பதற்கு வேண்டுமளவு துணைபுரிதல் வேண்டும்' என்றும் கூறுகின்றார். சைவ சமயம் இப்போதுள்ள நிலையினின்றும் ஓங்கி வளர்ந்து உலகெங்கும் பரவ வேண்டுமாயின், அவ்வாறு செய்யச் சைவத் தாய்மார்கள் தான் முன் வருதல் வேண்டும். சைவத்தை முன்னர்ப் போற்றி வளர்த்தவர்களும் அவர்களே. திலகவதியாரையும் மங்கையர்க்கரசியாரையும் தாய்மார்கள் நினைவு கூர்வார்களாக; தம் அருமை மக்கட்கும் அவர்தம் வரலாற்றை நினைவூட்டு வார்களாக. பெண் மக்கள் உள்ளத்திலே திலகவதியார் நினைவும், மங்கையர்க்கரசியார் நினைவும் தாண்டவம் புரியும் நாளே உலகத்திற் சைவம் தாண்டவம் புரியும் நாளாகும். இஃது எங்ஙனம் நிறைவேறும்? பெண் மக்கட்கெனத் 'திலகவதியார் பாடசாலை', 'மங்கையர்க்கரசியார் பாடசாலை' யென, அவ்வரசிகள் பெயராலேயே ஆங்காங்கு பாடசாலைகள் அமைக்கப் பெற்றாலொழிய அஃதெங்ஙனம் நிறைவேறும்? சைவச் செல்வர்கள் கருணைபுரிவார்களாக.

இனி, தலைவரவர்கள் சைவ சமயத்திற்குத் தொண்டு புரிய சைவ இளைஞர்களைக் கூவியழைக்கின்றார். அவர் சைவர்களின் நிலையை எடுத்துக் கூறுங்கால் "இக்காலத்தில் நமது சமயமக்களின்நிலை மிகப் பரிதபிக்கத் தக்கதாயிருக்கிறது. ஒருவர் நுமது சமயம் யாதென்றால் இந்து சமயம் என்று சொல்வார்களே யல்லாமல் சைவசமயம் என்று சொல்ல அறியார்கள். நமது சமயக் கடவுளர் பெயரோ, ஆசாரியர்கள் சாத்திரங்களின் பெயரோ சொல்ல அறியார்கள். என்னே பரிதாபம்!" என்று மொழிந்து வருந்துகிறார்கள். இவ்வருத்தமும் ஒழியச் சைவ சமயப் பாடசாலைகளை ஆங்காங்கு தோன்றுதல் வேண்டும். இல்லையாயின் இக்குறை இருந்தே

தீரும். இத்தகைய பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத இக்காலத்தே தாய் தந்தையரேனும் தத்தம் மக்கட்கு சமயக் கல்வியைப் புகட்டுதலாகாதா எனின், புதல்வர்கள் சமயத்திலே சிறிது ஊக்கமாக இருக்கக் காண்பார்களாயின், அதனால் அவர் தம் இலௌகிக வாழ்விற்குக் குறைவுண்டாமென அஞ்சி அப் புதல்வர்களைத் தடைசெய்யும் தந்தையர் பலரே தற்போதுள்ளார்களென்ப தறிவேம். ஆகலின் பாடசாலைகளே சாலச் சிறந்த கருவிகளாம்.

இனித் தலைவரவர்கள் தம்முடைய பேருரைக்கு முடிப்புரையாகச் சைவ அன்பர்கட்கும் சமாஜத்திற்கும் அவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகளை நினைப்பூட்டுகிறார்கள். சைவ அன்பர்கள் எங்கெந்த வழிகளிலெல்லாம் சைவ சமயத்தை வளர்க்க இயலுமோ அவ்வவ் வழிகளிலெல்லாம் அதனை வளர்க்க வேண்டுமென்றும், சைவசமயத்தை உலகமெங்கும் பரவச் செய்வதற்காகச் சமாஜம், சைவ சாத்திரங்களையும் திருமுறைகளையும் அச்சிட்டு அடக்க விலைக்குத் தமிழ் நாடெங்கும் பரவச்செய்ததுபோலவே, ஆங்கிலத்திலும் நமது சமய உண்மைகளை வெளியிடவேண்டிய திருத்தொண்டைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். இத்திருப்பணியை முன்னின்று தொடங்குவதற்குத் திருவாளர்கள் ம. பால சுப்பிரமணிய முதலியார்வர்கள், ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளையவர்கள் பெயர்களையும் தலைவரே குறிப்பிடுகின்றார். சைவப் பெருமக்கள் சமாஜ உறுப்பினராக எத்துணை மிகுதியாகச் சேருகின்றார்களோ அத்துணையே தலைவரவர்களுடைய நினைவுஞ் செயலாய் நிலைபெறும். தலைவரவர்கள் எடுத்து மொழிந்தவைகளெல்லாவற்றையும் விரைவிலே இனிது முடித்து வைக்குமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேம்.

திருவாளர் ம. சாமிநாத முதலியார் அவர்கள் வழங்கிய வரவேற்புரை

திரு. முதலியாரவர்களுடைய உரையில் நாம் மீண்டும் சிந்தித்து உளத்தே அமைத்தற்குரிய பொருள்கள் பல உள. "சைவ சித்தாந்தத்தின் தனிச் சிறப்பு, அது சமயங்கள் மாட்டும், நூல்கள் மாட்டும், அந்நூல்களுள் கூறப்படும் பொருள்கள் மாட்டும் கொண்டுள்ள பொது நிலையில் உள்ளது. எச்சமயத்தவரும் உண்மையையே காணும் கருத்துடையவர். எச்சமய நூலினும் அந்நூலாசிரியன் உண்மையென்று கண்ட பொருள்களே கூறப்பட்டுள்ளன. ஆகவே சமயங்களும், அச்சமய நூல்களும் அந்நூல்களுட் கூறப்படும் பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று முரணுவன வல்ல. ஆனால் உலகில் சமயங்களும், சமய நூல்களும், நூற்பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல் பலவாக உள்ளனவேயெனில், அவ்வேற்றுமை யுணர்வு, அவற்றை ஒருமைப்படுத்திக் காண முடியாமையினாலும், அவ்வவற்றின் தெளிவை எடுத்துக் கொள்ளாமையினாலுமே உண்டாகின்றது." என்று முதலியாரவர்கள் கூறும் உண்மையை உணர்ந்து நடப்போர் சமயப் பிணக்கை அறவே ஒழித்த சமரசவாதிக ளாவர். சைவ சித்தாந்தத்தின் உண்மை நிலையும் அதுவேயாம். இவ்வுண்மை யுணராதாரே ஒருவரோ டொருவர் பிணக்குண்டு இடர்ப்படுவர். ஒருவராலேயே செய்யப்பட்ட புராணங்கள் யாவும் தாம் புகழ்ந்துரைக்கும் மூர்த்தியையே கடவுளென்று கூறும் நிலையை உய்த்துணர்ந்து உண்மை காண்பார்க்கு மேலெடுத்துக் காட்டிய சமரச நிலை தெள்ளிதின் விளங்கும். எச்சமயத்தவர் எங்ஙன மிருப்பினும் சைவ சமயத்தவர் தொன்றுதொட்டே கொண்டுள்ள இச்சமரச நிலையைச் சைவர்கள் என்றும் கடைப்பிடித் தொழுகுதல் வேண்டும்.

இன்னும் முதலியாரவர்கள் இப்பொருள் பற்றியே விரித்துரைக்கின்றார்கள். அவை யாவும் போற்றத் தக்கன.

இனி, வரவேற்புரையாளர் கூறும் மற்றொரு சிறப்புப் பொருள் ஒழுக்கமாகும். அவர், "அறவொழுக்கம் இறைவன் திருவருளை எய்துதற்கு இன்றியமையாதது என்பதும் இச் சமயத்தில் கூறப்படும் தனி உண்மையாகும்" என்று கூறி, இவ்வுண்மையை மேற்கோள்கள் பல காட்டி விளக்கிச் செல்கின்றார். அறவாழ்க்கையின்றி அன்பு வாழ்க்கையின்று; அன்பு வாழ்க்கையின்றி அருள் வாழ்க்கையின்று; அருள் வாழ்க்கையே சமய வாழ்க்கை. ஆகலின், அறத்தை அடிப்படையாகக் கொள்ளாத சமய வாழ்க்கை உரிய பயனைத் தாராதென்பது ஒருதலையாம்.

இனி, சைவசித்தாந்த சமயம் தமிழ் மக்களுக்கே சிறப்புரிமையாக நிற்பதெனக் கூறிய முதலியார், அதன் பொருட்டுப் பிறர் அபிப்பிராயத்தை எடுத்துக்காட்டியபோது, டாக்டர் ஜி. யூ. போப் அவர்கள் தமது திருவாசக ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பின் முன்னுரையில் கூறியுள்ள ஆங்கில வாக்கியங்களையும் குறித்துள்ளார். அவற்றின் தமிழ், "இந்தியநாட்டிலுள்ள சமயங்களிலெல்லாம் மிக மிகத் திருந்தியதும், மிகுந்த செல்வாக்குடையதும், சந்தேக மேன்பதின்றி இயல்பாகவே மிகுந்த மதிப்பிற்குரியதுமாகவுள்ள சமயம் சைவசித்தாந்த சமயமாகும். அது தென்னிந்தியாவிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கே சிறப்பாக உரியது." "தென்னிந்தியாவில் சரித்திர காலத்திற்கு முன்னிருந்திருக்கிற பழைய சமயமே சைவமாகும். அது முக்கியமாக ஆரியர் காலத்திற்கும் முற்பட்டது. அது தமிழர்களுடைய உள்ளத்தில் ஆட்சி புரிகிறது" என்பதாகும். அன்னிய நாட்டு அறிஞர் ஆய்ந்து கூறிய இக்கருத்துக்களைச் சைவர்கள் அறிந்து தங்கள் சமயத்தில் பற்றுடையவர்களாவார்களாக.

இளைஞர் மகாநாட்டுத் தலைவர் உரை

இம்மகா நாட்டிற்குத் தலைமை வகித்த திருவாளர் பூ. ஆலாலசுந்தரம் செட்டியார் அவர்கள் சைவ சமயப் பற்று மிகுதியும் உடையவர். ஆதலின் அவர்தம் தலைமையுரை சைவ இளைஞர்கள் பால் சமயப் பற்றை உண்டாக்குமென் பதில் ஐயமில்லை. அவர் "இளமையின் வாய்ப்பு" என்னுந் தலைப்பின் கீழ், இளமை யில்லையேல் இன்பமில்லை யென்றும், இளைஞரால் ஆகாத செயல் ஒன்றுமில்லை யென்றுங் குறிப்பிட்டு, ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர், "என்னிடம் சில இளைஞர்களைக் கொடுங்கள்; யான் ஒரு புதிய உலகமும் சுவர்க்க லோகமும் படைப்பேன்" என்று கூறிய அரிய வாக்கியத்தையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். சைவ இளைஞர்கள், தலைவர் கருத்தை ஊன்றி நோக்குவார்களாயின், சைவ சமயத்திற்கு அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய தொண்டு ஈதென ஒருவாறு உணர்வர்.

இளைஞர்கள், குறித்த சமயத்தொண்டைத் தளராது இயற்றுதற்பொருட்டே சிறந்த ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொள்ளல் வேண்டும். இறைவனுடைய பெருங் கோயிலாகிய உடலைப் போற்றல்வேண்டுமென்று தலைவர் சுருக்கமாகக்கூறியுள்ளார். இந்தியர்களுக்குள்ளே உடல் நலம் பேணாதவர்களும் தாய் மொழியைப் போற்றி வளர்க்காதவர்களும் தமிழ் மக்களே யாவர். உடலை யோம்ப ஒழுக்கம் வேண்டப் படுவதுபோல் சைவ சமயத்தை யோம்பத் தமிழ் மொழியின் துணை இன்றி யமையாதது. பண்டைக் காலத்திய நிலைமையையும் இக்காலத்திய நிலைமையையும் உய்த்துணர்வோர்க்கு இவ்வுண்மை இனிது புலனும். வடநாட்டிலே தாய் மொழிப்பற்று மிக்கிருத்தலினாலேயே, சமயப் பற்றும் குறையாதிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலோ, தாய்மொழிப் பற்று மிகுதியும் குறைந்

துள்ளது; ஆகவே சமயப்பற்றும் குறைந்தது. வடநாட்டிலே உலகம் போற்றும் வங்காளக் கவியாகிய ரவீந்திரநாத் தாகூர், தாம் இயற்றிய நூல்களெல்லாவற்றையும் தம் தாய் மொழியாகிய வங்காளத்திலேயே இயற்றியுள்ளார். பின்னர் அவற்றையே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஆங்கிலமுந் தமிழுங் கற்றுவல்ல தமிழர் இவ்வாறு செய்யக் காண்கிலேம். இனியேனும் தமிழிளைஞர்கள் பிறமொழிகளோடு சிறப்பாகத் தமிழ் மொழியைப் பயின்று, தமிழ் நாட்டிற்கு இது போது வேண்டப் படுகிற மொழித் தொண்டு, சமயத் தொண்டுகளைச் செய்தாலல்லாமல் நம் நாடும் நாட்டுச் சைவசமயமும் முன்னேற்ற மடையாதென்பதொருதலை.

இனி, செட்டியாரவர்கள் சைவர்களிடத்துள்ள சமய உணர்ச்சியையும் முஸ்லிம்களிடத்தும் கிறிஸ்தவர்களிடத்துமுள்ள சமய உணர்ச்சியையும் ஒப்பு நோக்கி, நம் குறை கண்டு வருந்துகிறார். அவர்களெல்லோரும் நாடோறும் கோயிலுக்குப் போதலையும் நம்மவர் அங்ஙனம் போகாதிருத்தலையுங் கண்டு மனம் புழுங்குகின்றார். நாத்திகம் பரவுகின்றதெனநாணி யுரைக்கிறார். இதற்கு என்செய்வது? ஒருவர்க்கு நோய்வரின் அந்நோயின் காரணத்தையறியாது செய்யுஞ் சிகிச்சையும், அதுபற்றிய வெறும் பேச்சும் பயனற்றனவாகும். சைவப் பெற்றோர்க்குப் பிறந்த பிள்ளைகள் சிலர்பால் நாத்திகம் பரவுதற்குரிய காரணங்களைச் சுருங்கக் கூறின், அவை, சமயநெறியைப் போதிக்கும் பாடசாலைகளில் அவர்கள் பயிலாமை, தாய் தந்தையர் கவனக் குறைவு, தமிழ் நூல்களைக் கல்லாமை, இளமையிலேயே அறிவுடைய குருமார்களை யடுத்து அவர் தம் அநுபவஞ் செறிந்த அறிவுரைகளைக் கேளாமை யென்னலாம். பிறமதத்

தினர்பால் இக்குற்றங்கள் மிகுதியாக இல்லையாகலின், அவர்கள் பெரும்பாலும் நல்லவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள். சைவர்கள் இனியேனும் இக்குறைகளை நீக்கமுயல்வார்களாக. தமிழ் நாடெங்கும் "சித்தாந்தம்" பரவவும், சிறுவர்களும் சிறுமிகளும் அதனாலாய பயனைப் பெறவும் யாவரும் துணைபுரிவார்களாக.

இனி, கடவுளர் உருவங்களை வியாபாரத்திற்குரிய அடையாளங்களாகச் செய்திருப்பதைச் செட்டியார் கண்டிக்கிறார். மகுதியின் உருவங்களை ஜப்பான் பாய்களில் கண்ட முஸ்லிம் சகோதரர்கள் அதனைத் தடுத்தவரலாற்றையும் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இச்சீர்திருத்தம் இளைஞர்க்கு ஆசிரியராகவுள்ள செட்டியாரையும் அவர் போன்றாரையும் பொறுத்ததாகும். தன்னலமற்ற இளைஞர்களே இத்தொண்டில் ஈடுபடல்வேண்டும். அவர்களே இயன்றவரை எங்கும் சென்று விரிவுரைகள் நிகழ்த்தி, சமயத்தைத் தன்னலத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் சுயநலப் புலிகளின் அறியாமையை வெளிப்படுத்தித் திருத்தல் வேண்டும்.

இனி, பலதேவ வழிபாடு, புலால் உணவு, பிறப்பால் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டல் முதலிய தீ நெறிகளைச் சைவர்கள் ஒழிக்க வேண்டும் என்று செட்டியார் கூறிய யாவும் போற்றத்தக்கன. இன்னும் அவர், இறுதியாக 'நமதுகடமை' என்னுந் தலைப்பின் கீழ்க் குறித்த நல்லுரைகளையும் இளைஞர்கள் ஏற்றுத் தங்கள் தங்களால் இயன்றவரை தொண்டாற்ற முன்வருவார்களாக. முதலில் சைவ இளைஞர்கள் எல்லோரும் 'சித்தாந்த'த்தைத் தங்கள் உரிமைப் பத்திரிகையெனக் கொண்டு அதனை வாங்கிப்படித்தும், தங்கள் சகோதரர்களிடைப் பரவச் செய்தும், தங்கள் எழுச்சியைக் காட்டவல்ல கட்டுரைகள் பல வரைந்தும் தொண்டாற்ற இன்றே விரைந்து வருவார்களாக. முருகநாத னருளால் இளைஞருலகம் சமய வாழ்க்கையில் திளைத்து வாழ்வதாக.

இச் சமயத்திற்கு வேண்டிய சமயம்*

[திரு. ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளை அவர்கள்]

மக்கள் தெய்வநிலை அடைதற்கு நன்றாக அமைக்கப் பட்டுள்ள மார்க்கம் 'சமயம்' எனப்படும். அத்தகைய சமயங்களாகக் கருதப்படுபவை பல. இச் சமயத்திற்கு-அதாவது இச்காலத்திற்கு - வேண்டப்படும் சமயத்தின் இயல்புகளை எடுத்துக்காட்டி, அவை எம்மட்டில் சைவ சமயத்தின்கண் பொருந்தியுள்ளன என்று புலப்படுத்துவதே இச் சொற்பொழிவின் தலையாய நோக்கம்.

இக் கருத்து நிறைவேறுதற்கு, தற்காலப் போக்கின் தன்மைகள் சிலவற்றை நோக்கல்வேண்டும். இயற்கையின் மர்மங்கள் பலவற்றை விரைவில் மனிதன் அறிந்து வருதலால், அதையவன் விருப்பப்படி ஓரளவு அடக்கியாளவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளவும் வல்லவனாகிவிட்டான் என்னும் உண்மை முதலில் குறிக்கத்தக்கது. இவ் வன்மையால், உலகத்திலுள்ள பல்வேறு தேயங்களும் பண்டைக்காலத்திற் போற் பிரிந்து நில்லாமல் மிக நெருங்கிய தொடர்புடையனவாய்விட்டன. மக்கள் கருத்துக்கள் வெகுவிரைவில் யாண்டும் பரவுகின்றன. ஆகவே ஒரு நாட்டின் நன்மை தீமைகள் பிறநாடுகளையும் அடைகின்றன. அடையுங்கால், நன்மை சிறிதாகவும் தீமை பெரிதாகவும் பொதுவில் வளர்ந்துள்ளன. ஐரோப்பியப் பெரும் போர் 1914 முதல் நிகழ்ந்ததும், இன்றளவும் ஐரோப்பாவில் சமாதானம் நிலையாதிருப்பதும், அநேக லக்ஷம் மக்கள் வேலையில்லாது தவிப்பதும், இப்ப

---

*இது, காஞ்சிமாநகரில் 1937-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடந்த சைவசித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் 31-ம் ஆண்டு விழாவில் செய்யப்பட்ட சொற்பொழிவின் சுருக்கம்.

டிப்பட்ட இன்னும் பல அல்லல்களும், மேற்சொன்ன அறிவாற்றலை மனிதன் நல்ல வழியில் பயன்படுத்தாததைக் காட்டுமன்றோ! சுருங்கக் கூறின், மனிதனுக்கு உலகியலறிவு பெருத்ததுபோல் உயிரியலன்பு பெருகவில்லை என்னலாம்; மூளை வீங்கிற்று, இதயஞ் சுருங்கிற்று என்னலாம்.

இரண்டாவது, தற்கால மேனாட்டிலும் அதன் வழிப்பட்ட பிற நாட்டிலும் மரணத்தின்பின் மனிதர் நிலையைப் பற்றிய கவலை போதியவளவு இருப்பதாகப் புலப்படவில்லை. ஐம்புலக் களியாட்டத்தின் ஆரவாரத்தில், ஆன்ம இருப்பும் அதன் தேவையும் கவனிக்கப்படவில்லை. உடலை வளர்ப்பதெல்லாம் உயிர்வளர்த்தற்பொருட்டே என்னும் அடிப்படையான உண்மை போற்றப்படவில்லை.

"ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்" என்றபடி, அநேக நாடுகள் பல்வகைத் துன்பில் உழன்று கொண்டு தப்பு மாறறியாது தவிக்கின்றன. பேராசைகாரணமாகப் பொறாமை, கோபம், பகை, போர் இவை பொங்கி எழுகின்றன; அரசாங்க முறைகள் தலைதடுமாறுகின்றன. பொருளாதார ஏற்பாடு பொய்யின்மேல் நிற்பதால், மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமையை அடைந்துள்ளது. ஆழ்ந்து உண்மை காணும் ஆவலோ அமைதியோ மக்களில் பலர்பாற் காணவில்லை. சில நாடுகளில் நவீன தத்துவ ஆராய்ச்சி நூல் பல, தற்கால வாழ்வைத் தாங்கிப் பேசும் இயல்பினவாயும், அறிவியல் நூலுக்கு (சயன்சுக்கு) அடிமைப் பட்டனவாயும் காண்கின்றன. சமய போதகர் வாழ்வில் போதனையும் சாதனையும் பொருந்தி யிருக்க வில்லை. சித்தத்தழகும் திருந்திய ஒழுக்கமும் சிறுத்து வருகின்றன. மேலே சுட்டியபடி, "ஊன் நோக்கும் இன்பம் வேண்டி உழல்"வதே உண்மையில் உயிர்த்திர

ளின் போக்காயுள்ளது. இன்பம் ஓர் அணுவாகவும் இடர் ஓர் மலையாகவும் இந்நாள் உலகில் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறுள்ள இன்னற் கேதுவாகிய நிலைமையினைப் பண்டைப் பெருஞ் சமயங்களே அறிந்தோர் கவலையோடு நோக்கி, ஏது செய்வதென்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கையில், தெய்வங் கொள்கை யில்லாத வேறு இரு புதுச் சமயங்கள் சிற்சில நாடுகளில் முளைத்துக் கொக்கரிக்கின்றன. ஒன்று குறுகிய தேசியம் என்பது; மற்றொன்று பொதுவுடைமைக் கட்சி என்பது. இரண்டிலும் ஓரளவு உண்மையும் நன்மையும் உள்ளன என்பது வெளிப்படை. ஆனால், அவை வேறுபல ஆழ்ந்த உண்மைகளையும், நிலைத்த நன்மைகளையும் உளங் கொள்ளாது செல்லும் போக்குடையனவா யுள்ளன. இவைகள், பண்டைச் சமயங்களின் இடத்தைத் தாம் கவரப் பார்க்கின்றன. வறுமைத் துன்பி லாழ்ந்துழலும் மக்கட்குத் தாம் சொல்லும் உபதேசங்களே உண்மைச் சாத்திரங்கள் என்கின்றன. இவைகள் தமக்குத் தாமே பிரமாணம் என்று வெளிவருகின்றன. இவற்றைப் போதிக்கும் தலைவர்கள் சமய மெய்ஞ்ஞானிகளைப்போல் போற்றப்படுகின்றனர். சமயச் சடங்குகள் போன்ற சடங்குகள் ஒரு சில இவர்கள் பிரசார முறையில் நுழைந்து, சாமானிய மக்கள் கருத்தைப் பிணிக்கின்றன. இவையும் சமயங்கள் செய்தது போலவே மக்கள் உள்ளத்திற் கிளர்ச்சிகளையுண்டுபண்ணித் தம்வழியே அவர்கள் இயங்கும்படி அவர்களைத் தூண்டுகின்றன. சமயம் கேட்பதுபோல் இவையும் மக்கள்பால் தன்னல மறுப்பும் பெருந் தியாகமும் கேட்கின்றன. பல சமயங்கள் போலவே இவையும் தனித்தனிப் பிரிவுகளை யுண்டுபண்ணுகின்றன; ஒரு பிரிவிலுள்ளோரைத் தன் பிரிவிற்கழைக்கும் சமயலங் கனப் பிரசாரத்தையும் செய்கின்றன. கிறிஸ்தவ நாடுகளி

னுள்ள சமய ஸ்தாபனங்களில் சேர்ந்துள்ள மகாஜனங்கள், மக்கட்குள்ள துன்பங்களைத் தம் சமயத்தால் போக்க முடியுமா என்று ஐயுறுகின்றார்கள். சமயவாதிகள் தங்கள் சமயத்தின் அடிப்படையான தத்துவங்களைவிட அரசியல் தத்துவங்களையே அதிகமாக மதிப்பதுபோல் அடிக்கடி தோன்றுகின்றது. சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களும் சமயச்சார்பின்றியே நிறைவேறுதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. கடவுளைப் பற்றிய நினைப்பு எழுதல் அரிதாயுள்ளது. அவர் இருப்பை ஒப்புக் கொள்வோரும், அவரை இயற்கையின் தலைவர் என்றும், தனித்தனி மனிதர் அந்தரங்க வாழ்வின் நாயகர் என்றும் கொள்ள இணங்குகின்றதாகத் தோன்றுகிறதேயன்றி, மக்கள் சமுதாய வாழ்விலும் அவர் ஆட்சி செல்லுகின்றது, அதற்கு இடமுண்டு என்று கொள்ளுவதாகத் தெரியவில்லை.

மேல்நாட்டு நிலை இவ்வாறுள்ளது. அதன் செல்வாக்குக்குட்பட்ட அளவில், பிற நாட்டிலும் இஃதே புலப்படுகின்றது. மேற் குறிப்பித்தபடி மக்கள் வாழ்வின் பல துறையிலும் குழப்பமும் பெருகி வரும் தற்கால நிலைமையில்- ஆகாயவிமானம், விஷவாயு, விஷக்கிருமி, பெரும்பீரங்கி முதலிய கொடிய சாதனங்கள் மனித வர்க்கமே மாய்ந்தொழியுமோ என்று நடுங்கி நிற்கும் இக்காலத்தில் - உண்மையான சமயக் குறிக்கோளும், உண்மையான சமய ஒழுகலாறுமே மக்களைக் காக்க வல்லனவாகும். அக் குறிக்கோளும் ஒழுகலாறும் தற்காலத்திலுள்ள மேல்நாட்டுக் கிறிஸ்தவ ஸ்தாபனங்களிலிருந்து கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தற்கில்லை. பல காரணங்களால், இந்தியாவிலிருந்தே அதனை எதிர்பார்க்கவேண்டும். மேல்நாட்டு வாடையிலிருந்து இந்தியா தப்பிவிடவில்லை. இந்தியா இந்நாளில் தன்னிலையிலிருந்து

தவறி மாசு படிந்து தளர்ந்துள்ளது. ஆயினும் அம் மேல்நாட்டின் தொடர்பினால், அத்தளர்ச்சி நீங்கிப் புத்துயிர் பெற்றெழும் ஒரு தகவும் காணப்படுகின்றது. தனது உயிர் நாடியான உண்மை நிலையைக் கைவிடாது எழுந்து நின்று, பிற நாட்டிலிருந்து வரும் நலங்களை மட்டும் வரவேற்றுத் தனதாக்கிக் கொள்ளவும், தன்னிடத்தும் பிறதேயங்களிடத்துமிருந்து வரும் தீமைகளை அகற்றவும் ஆற்றலைப் பெருக்கி வருகின்றது. மேல்நாடுங் கீழ்நாடும் நந்தேயத்தில் இவ்வாறு எதிர்ப்பட்டு இயங்குதலின் பயனாக, ஒன்றின் குறைவை மற்றது நிறைவுசெய்து, இரண்டும் ஒருங்கு உயர் நிலை யடைய வேண்டும் என்பது திருவருட் சம்மதம் என்று தோன்றுகின்றது. பிரபஞ்சஞான வளர்ச்சி, ஒன்று சேர்ந்துழைக்குந் திறமை, தாய்மொழிப் பற்று, பொதுநல நாட்டம் முதலிய நலங்களை நாம் மேல் நாட்டாரிடமிருந்து கொண்டு, நம் நாட்டின் ஆன்மலாப நாட்டத்தையும் அது பெறற்குரிய சாதனங்களையும் அநுபவ பூர்வமாய் அவர்கட்குத் தந்து, யாவரும் இனிது வாழ்தல் வேண்டும். இவ்வாறு உலகம் நன்மை யடைதற்கு இதுபோழ்து வேண்டும் சமயத்தின் இயல்புகள் எவை என்பதை இனி ஆராய்வாம்.

(தொடரும்)

மெய்கண்டார்

[இது திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சாரம்.]

[கச்சி. முனிசாமி உடையார் அவர்கள், B. A.]

இச் சிறந்த உலகத்தில் உயர்ந்த மக்கட் பிறப்பெய்திய நமக்கு விருப்பு வெறுப்பு எனுமிரண்டு முண்டு. நாம் விரும்புவதெல்லாம் நன்மையைப் பெறவேண்டு மென்பதற்கே. அப்படி விரும்பப்படும் பொருள்கள் பல உள. முயற்சி செய்தால் அவற்றைப் பெறலாம். முயற்சி செய்வதற்கு மனம், வாய், உடல் ஆகிய மூன்று கருவிகள் நம்மிடத்துள்ளன. அவற்றில் மனமே சிறந்தது. மனம் ஒரு கருவி. நாம் அதை உடையோம். கருவி உடையானுடைய ஏவற்படி நடக்க வேண்டியதாயிருக்க, நம்மனம் நம்ஏவற்படி கேட்கிறதில்லை. அதற்கு மாருக மனத்தின் வழியே நாம் செல்கின்ரும். அதனல் நாம் உடையார் என்ற நிலையும், மனம் நமது உடமைப் பொருள் என்ற நிலையும் போய்விடுகிறது. உடமைப் பொருளாகிய மனத்தை நம் ஏவற்படி நடத்தும் நிலை நமக்கு வரவில்லை. அந்நிலையைச் சம்பந்தர், நாவுக்கரசர் முதலிய பெரியோர்கள் அடைந்திருந்தனர்.

“ தாமிடர்ப் பட்டுத் தளிர்போல் தயங்கினும்
மாமனத் தங்கன்பு வைத்ததிலை யாகும்
நீயிடர்ப் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெஞ்சமே
போமிடத் தென்னேடும் போதுகண் டாயே.”

என்று திருமூலர், தன் ஏவற்படி நடவாததினல் இடர்ப்பட்ட மனதைப் பார்த் திரக்கங் கொண்டு அது நன்மையடைதற்குத் தான் போமிடத்து வரும்படி அழைக்கிருர். தன்மனதை அவர் எங்கு அழைக்கின்ருர் என்று வினவின்,

அ

"அறிவார் அமரர் தலைவனை நாடி
செறிவார் பெறுவர் சிலர்தத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே."

என்ற பாட்டில் பேரின்பத்தைக் காட்டுவிக்க வல்ல பெரியாரிடத்தில்சேரத் தன் மனதை அழைக்கின்றார் என்பது விளங்குகின்றது. எனவே, நாம் நன்மையைப் பெறவேண்டின் நம் மனதைப் பெரியாரிடத்தில் செலுத்தல் வேண்டும். பெரியார் மிகுந்த அறிவுடையார்.

"அறிவுடையார் எல்லாமுடையார் அறிவிலார்
என்னுடையரேனு மிலர்."

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."

என்ற திருக்குறட் பாக்களால் பெரியவர்கள் மிகுந்த அறிவுடையவர்கள் என்பதும், பொருளற்றவற்றைப் பொருளாக மதியாது மெய்ப்பொருளைக் காண்பதே சிறந்த அறிவென்பதும் விளங்குகின்றன. மெய்ப்பொருளைக் கண்டவர்கள் யாரோ அவர்கள் தான் பெரியவர்கள். இதனால் மெய்கண்டாருடைய பெருமை விளங்குகின்றது.

இறைவன் அருளிய வேதத்தில் சிறியவர்களுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் உதவும்படி சிறிய பொருள்களும் பெரிய பொருள்களும் பேசப்பட்டிருக்கின்றன. சிறிய பொருள்கள் தள்ளத்தக்கன ; பெரிய பொருள்கள் கொள்ளத் தக்கன. இவ்வேதத்தில் அருமையாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்ற பொருள் எதுவோ அதுவே குருவாகத் தோன்றி நந்திக்கு அருள, அந்நந்தி வழியில் வந்தது சிவஞான போதமாகும். அதை இயற்றியவர் தான் மெய்கண்டார். அவர் அந்நூலை நம் தாய்மொழியாகிய தமிழில் வழங்கினார்; வழங்கினதோடு

தில்லாமல் அதை மற்றவர்கள் அறியும்படியும் உணர்த்தி, அதன் பயனாக அஞ்ஞானத்தைப் போக்கும்படிச் செய்தவர்.

சிவஞானபோதத்தை மெய்கண்டார் சூத்திர ரூபமாக அருளினார். அருகிய எழுத்துக்களினால் பெருகிய பொருளை அறிவிப்பன சூத்திரங்கள். தமிழில் சூத்திர ரூபமாக உள்ள நூல்கள் வெகு சில. அவைகளும் இலக்கண நூல்கள். அறிவு நூல்களில் சூத்திர ரூபமாக உள்ளது சிவஞான போத மொன்றே.

"சிறிய அடியில் பெரிய மால்வரைப் பொருள் தெரிந்தாங்கு
அறிவு நூல்களின் முடிவெலாம் அகப்படுத் தவற்றின்
நெறியெலாம் விளக்கிய சிவஞான போதத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமிழால் உணரா குரவனைப் பணிவாம்."

என்ற செய்யுளால் இவ்வுண்மை பெறப்படுகின்றது.

மெய்கண்டார் காலத்திலேயே இருந்த அருணந்தி சிவா சாரியார் தாம் இயற்றிய இருபா இருபஃதில்,

"மண்ணிடையின் மாக்கள் மல மகற்றும்
வெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்டார்"

"கண்ணகல் ஞாலத்து கதிரவன் தானென
வெண்ணெய்த் தோன்றிய மெய்கண்ட தேவ"

"காரா கிருகக் கலியாள் வேனையின்
போரா இன்பத் திறுத்திய பெரும"

என்றமையால் 'மெய்கண்ட தேவர் உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களுடைய மலத்தை அகற்றுகின்றவர், தன்னை எதிர்ப் பட்டாருடைய அஞ்ஞானத்தைக் கதிரவன் தோன்றி இருளை ஒழிப்பதுபோல் போக்குகின்றவர், மேலும் எதிர்ப்படாதவர் களுக்கும் அழியாத இன்பத்தைத் தருகின்றவர்' என்ற உண்

மைகள் விளங்குகின்றன. மனவாசகங்கடந்தார் தாம் இயற்றிய உண்மை விளக்கத்தில்,

"பொய்காட்டிப் பொய் அகற்றிப் போதாகந்தப் பொருளாம்
மெய்காட்டும் மெய்கண்டாய்"

என்றபடியால் மெய்கண்டதேவர் தம்மை அடைந்தோர்க்கு தேகாதி பிரபஞ்சம் யாவும் பொய்என்பதைக் காட்டி, அதனுல் அப்பொய் அறிவைப் போக்கி மெஞ்ஞானத்தைத் தருகின்றவர் என்பதையும்,

"வித்தகம் மெய்கண்ட தேவர்"

என்றபடியால் அவர் நிறைந்த ஞானத்தை யுடையவர் என்பதையும் விளக்கிக் காட்டினர். மேற்கூறிய வாற்ருல் மெய்கண்டாருடைய பெருமை விளங்கிற்று.

மெய்கண்ட தேவர் இருந்த காலத்தைப் பற்றிச் சற்ருராய்ந்து அவர் வரலாற்றிற்செல்லல் இக்கால மரபின்படி அவசியமாகும். மெய்கண்டாருடைய மாணவர் அருணந்தி சிவாசாரியார், அவருடைய மாணவர் மறைஞான சம்பந்தர், அவருடைய மாணவர் உமாபதி சிவாசாரியார். உமாபதி சிவாசாரியார் சாலிவாகனசகாப்தம் 1235-ல் இருந்தவர் என்பது அவர் இயற்றிய சங்கற்ப நிராகரணம் என்ற நூலால் தெரிகிறது. இப்போது நடப்பது சாலிவாகன் சகாப்தம் 1859. ஆகவே உமாபதி சிவம் இற்றைக்கு 654 ஆண்டுகட்கு முன் இருந்தவராவர். இவருக்குக் குரு பரம்பரையில் மூன்ருவதாக இருந்த மெய்கண்டாருடைய காலம், இற்றைக்கு 685 அல்லது 690 ஆண்டுகட்கு முன்னராம் என முடிவு கட்டலாம்.

நடுநாட்டிலே திருப்பெண்ணுகடம் என்ற ஊரில் அச்சுதகளப்பாளர் என்ற வேளாளர் பிள்ளைப் பேறின்மையால் பல தவங்கள் செய்தும் பலனற்றனவாகிவிடத் தம் குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரிடம் சென்று குறையிரந்து நிற்க,

அவர் தமிழ் மறையாகிய தேவாரத்தில் கயிறு சாத்திப் பார்க்க,

"பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கர் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே."

என்ற திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் கிடைத்தது. இப்பாட்டின் கருத்தைக் குருவானவர் விளக்கிக் காட்ட அவராணையைச் சிரமேற்கொண்டு அச்சுத களப்பாளர் தம்மனைவியுடன் திருவெண்காடடைந்து முக்குள நீராடிச் சிவபெருமானை வழிபடுவாராயினர். அவ்வழிபாட்டின் பயனாய் அவதரித்த பிள்ளைக்கு அவர்கள், அத்தலத்து இறைவன் பெயராகிய சுவேதவனப் பெருமாள் என்ற பெயரையே பிள்ளைத் திருநாமமாகச் சூட்டினர். பிள்ளை, திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அம்மான் வீட்டில் வளர்ந்துவருங் காலத்தில் வயது மூன்றாயிற்று. அக்காலத்தில் ஒருநாள் பரஞ்சோதி முனிவர் ஆகாயவழியாய்ச் செல்லும்போது, செலவு தடைப்பட்டமை கண்டு கீழிறங்கிச் சுவேதவனப் பெருமாளின் பக்குவத்தையறிந்து மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்துக் குழந்தைக்கு மெய்கண்டார் என்னுந் திருநாமத்தையும் சூட்டிச்சென்றனர். மெய்கண்டார் தாம் உபதேச மூலமடைந்த பொருளைப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தம்முடைய சீடர்களுக்கு முபதேசித்துச் சிவஞானபோதம் என்றொரு நூலையும் செய்தருளினார்.

சிவஞான போதம் ஓர் அருஞ்செந் தமிழ்நூல். "உயர் சிவஞான போத" மென்றும், 'யாரும் வெல்லாத சிவஞான போத'மென்றும் அதைத் தக்கோர் மதித்துள்ளார். சிவஞான போதம் என்ற சொற்றொடர் சிவம், ஞானம்

போதம் என்னும் முச்சொற்களால் ஆக்கப்பட்டு இறைவன் அருளால் வரும் அனுபூதி ஞானம் அல்லது பரஞானத்தின் வேறுய நூலாராய்ச்சியால் உண்டாம் ஆராய்ச்சி ஞானம் அல்லது அபரஞானத்தை உணர்த்தும் நூல் எனும் பொருளைத் தருகின்றது. திருவாதவூரரை யாட்கொள்ள இறைவன் மானுடச் சட்டை தாங்கி ஒரு சிவயோகி வேடம் பூண்டு திருப்பெருந்துறையில் வீற்றிருந்தபோது அவர் கையிலிருந்த சுவடி யாதென்று வாதவூரர் கேட்கப் "பொய்ம்மையிலாச் சிவஞானபோதம்" என்று இறைவன் அருள, "சிவம் எது? ஞானம் எது? போதம் எது?" என்ற மாணிக்கவாசகர் கேள்விக்கு "நின்ற சிவம் ஒன்று, அதனைத் தேர்தல் ஞானம், ஆராய்ந்து தெளிதல் போதம்" என்று சிவபெருமான் "சிவஞான போதம்" என்ற சொற்றொடருக்கு உரை கூறினர்.

சிவஞானபோதத்தில் விளக்கப்படுவது வேதத்தில் சொல்லப்படும் ஆறுமுடிவுகளில் ஒன்றாகிய சித்தாந்தமாம்.

"வேதத்தின் அந்தமும் மிக்கசித் தாந்தமும்
நாதத்தின் அந்தமும் நற்போ தாந்தமும்
ஓதத்தகு மெட்டி யோகாந்த அந்தமும்
ஆதிக்க லாந்தமும் ஆறந்த மாமே.

என்ற திருமந்திரப் பாட்டு ஆறுவித அந்தங்களை உணர்த்து கின்றது. இதில் சித்தாந்தத்திற்கு அடையாக "மிக்க" என்ற பிரயோகம் நோக்கற்பாலது.

"நித்தம் பரனே டுயிருற்று நீள்மனஞ்
சத்தமுதல் ஐந்துந் தத்துவத்தால் நீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் தொடராவகை நினைந்
தத்தன் பரன்பால் அடைதல் சித்தாந்தமே"

என்ற செய்யுளால் சித்தாந்த மெதுவென்பது விளங்குகின்

றது. சித்தாந்தமென்ற சொல்லுக்கு முடிந்த முடிவு என்பது பொருள். வேதம், உபநிஷத் இவைகளில் கூறப்படும் முடிவான பொருள் சித்தாந்தமாம். இதைப் பின்பற்றி ஒழுகுதலின் பயனே,

"சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் தித்தலால்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தம் செம்பொரு ளாதலால்
சித்தாந்த வேதாந்தம் காட்டுஞ் சிவனையே"

என்ற திருமந்திரச் செய்யுள் ஓதுகின்றது. மேற்கூறியவாற்றால் நவமான வேதத்தின் முடிவு ஞான சித்தாந்தமாகுமென்பதும், உயிர்கள் பாசத்தினின்றும் நீங்கிப் பதியை அடைவதற்கு அதுவே ஒப்பற்ற நெறியாகுமென்பதும் பெற்றாம்.

ஆகமங்களும் புராணங்களும் சித்தாந்தத்தையே வற்புறுத்துகின்றன. உபநிஷத்தின் முடிவு சித்தாந்தம். அது வைதிகம், அவைதிகமன்று என்று மகுடாகமமும், சித்தாந்தம் வேதத்தின் சாரம் என்று சுப்ரபேதாகமமும், சுருதி சாரம் சித்தாந்தம் என்று வாயுசம்ஹிதையும், ஆகமங்களில் முடிவாகச் சொல்லப்பட்ட பதி, பசு, பாசம் என்ற இரகசியமான பொருளாகிய சித்தாந்தத்தைத் தட்சிணமூர்த்தி சனகாதி முனிவர்களுக்குச் சொன்னார் என்று வடமொழி ஸ்காந்தமும் கூறுகின்றன. உமாபதிசிவம் சித்தாந்தத்தை "வேதத்தலைதரு பொருள்" என்றார். குமரகுருபர சுவாமிகளும் சித்தாந்தத்தையே போற்றினார்.

வேதாகமங்களிலும் புராணங்களிலும் வடமொழிப் புலவர்களாலும் தென்மொழிப் புலவர்களாலும் விதந்தோதப்பட்ட சைவ சித்தாந்தத்தை விளக்கவந்த சிவஞானபோதம் பொது, உண்மை என்றிரண்டு அதிகாரங்களால்

அமைக்கப்பட்டது. பொதுவதிகாரம் பதிபசுபாசங்களின் பொது இலக்கணத்தையும் உண்மையதிகாரம் அவற்றின் சிறப்பிலக்கணத்தையும் சாற்றுகின்றன. பொது இலக்கணம் தடத்த இலட்சணம் என்றும் சிறப்பிலக்கணம் சொரூப இலட்சணம் என்றும் சொல்லப்படும். ஒரு பொருள் மற்றொன்றோடு கலந்தபோதுள்ள இலட்சணம் தடத்தமாம். வேறொன்றோடு கூடாதபோதுள்ள இலட்சணம் சொரூபமாம். பொது அதிகாரத்தில் முப்பொருள் உண்மை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு பொருளைப் பிரமாணத்தாலும் இலட்சணத்தாலும் தெரிந்துகொள்ளலாம். பிரமாணம் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் என மூவகைத்து. பிரத்தியட்சம் புறப் புறச் சமயத்தாராகிய உலோகாயதருக்கே உரியதாதலால் அது சிறந்த பிரமாணமன்று. ஆகமப் பிரமாணம் மற்ற சமயத்தாருக்குந் தவிர சைவத்தில் மந்த அறிவுடையோர்களுக்கும் பொருந்தாது. எல்லாராலும் கொள்ளக்கூடியது அனுமானப் பிரமாணமாகும். அனுமானத்தால் கண்டதைக் கொண்டு காணாதது நிச்சயிக்கப்படும். பொதுவதிகாரம் பிரமாண இயல், இலக்கண இயல் என்றிரண்டியல்களை உடைத்தாய்ப் பிரமாண இயல் மூன்று சூத்திரங்களால் கடவுள், உலகம், உயிராகிய முப்பொருள்களின் உண்மையை விளக்கி, இலக்கண இயல் மூன்று சூத்திரங்களால் உயிரின் இலக்கணம், உலகத்தின் இலக்கணம், கடவுளின் இலக்கணம் ஆகியவற்றைக் கூறுகிறது. உண்மை அதிகாரம் சாதனம், பயன் எனுமிரண்டியல்களாலாய், முதலியற்கண் மூன்று சூத்திரங்களால் சாதனம் செய்யுமதிகாரி, சாதனம் செய்யப்படும் பொருள், சாதனம் செய்யுமுறை இவற்றை விளக்கி, இரண்டாவதியல் மூன்று சூத்திரங்களால் பாசவிடுதி, ஈசனையடைதல், சீவன் முத்தர் இலக்கணம் ஆகியவற்றைப் பேசுகிறது.

இந்நூல் அமைப்புக்கும் நூற்கலப்புக்கும் ஓர் இயை புண்டு.

"கல்லால் நிழல்மலை—வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்—நல்லார் புனைவரே"

என்பது நூற்காப்பு. இக்காப்பு பன்னிரண்டு பதங்களாலாய நான்கடிகளையுடைய ஒரு செய்யுள். நூல் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாலாய நான்கியல்களையுடைத் தென்பதைக் காப்புச் செய்யுள் உணர்த்துகின்றது. முதலடியின் கடைச் சொல்லாகிய "மலைவு" என்பதும், இரண்டாவதடியின் முதற் சொல்லாகிய "இல்லார்" என்பதும் "மலைவில்லார்" என்று புணர்ச்சியால் சம்பந்தப்படுவது, நூலின் முதலியலின் கடையும் இரண்டாவதியலின் முதலும் சம்பந்தப்பட் டுள்ளதைக் காட்டுகின்றது. முதலியலின் கடைச் சூத்திரமும் இரண்டாவதியலின் முதற் சூத்திரமும் பசுவைப் பற்றியே பேசுகின்றன.

கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் எனும் நான்கு சாதனங்களுள் கேட்டலும் சிந்தித்தலும் பொது அதிகாரத்தில் ஆறு சூத்திரங்களாலும், தெளிதலும் நிட்டை கூடலும் உண்மையதிகாரத்தில் ஆறு சூத்திரங்களாலும் விளக்கப்படுகின்றன. எனவே, பொது அதிகாரம் விஷயங் களை ஆராய்கின்றவர்களுக்குரிய தென்பதும், இரண்டதிகாரங்களும் சாதன முடையார்க் குரியதென்பதும் பெற்றாம்.

இந்நூல் தமிழில் வழங்கப்பட்டதாதலால் தமிழ் நாடு இது வழங்கப்படு மெல்லையாகும். ஆனால் இஃது இக்காலத்துப் பல பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுப் பல தேசங் களிலும் பரவப் பெற்றிருத்தலால், இந்நூற்கு வழங்கு மெல்லை கோலல் அரிது.

வேதாகமங்கள் பொருள்களை ஓரிடத்திற் சொல்வது போல் மற்றோரிடத்திற் சொல்வதில்லை. அவைகளை ஆய்ந்து ஒற்றுமை செய்து காட்டவே சிவஞானபோதம் தோன்றிற்று. பொருள்களெல்லாம் மூன்று பிரிவுகளில் அடங்கும். அவை உலகம், உயிர், கடவுள் என்பனவாம். ஆனால் பல நூல்கள் பல திறமாக அவற்றைக் கூறுகின்றன. சுவாயம்புயம் என்னு மாகமம் சிவம், பதி, பசு, கர்மம், ஆணவம், சுத்த மாயை, அசுத்த மாயை எனப் பொருள்களை எழாகவும், பௌட்கரம் சிவத்தை ஒழித்து ஆறாகவும், பாராக்யேயம் பதி, பாசம், ஆணவம், கர்மம், மாயை என ஐந்தாகவும், சர்வஞ் ஞானோத்தரம் சிவம், பதி, பாசம், பசு என நான்காகவும், இரௌரவம், மிருகேந்திரம் ஆகிய ஆகமங்கள் பதி, பசு, பாசம் என மூன்றாகவும் கூறுகின்றன. இவ்வாகமங்கள் அனைத்தும் ஒரே கருத்துடையனவா யிருப்பினும் பொருள்களைப் பலதிறப்படுத்திக் கூறினமையின் அவற்றை ஒற்றுமைப்படுத்திக் காட்ட சிவஞான போதம் தோன்றிற்று.

நிலையில்லாத பொருள்களின் சம்பந்தமான பிறவிக்கு அஞ்சி நிலைத்த பொருள்களின் சம்பந்தமான இன்பத்தை நுகர விரும்புவோரே இந்நூல் கேட்க அதிகாரி யாவர். சரியை, கிரியை, யோக நூல்களைக் கற்ற பிறகு இந்நூலைக் கற்றால் நூற்பொருள் நன்று விளங்கும். அன்றேல் விபரீதமாகுமென்பது பெரியார் துணிபு. இதைக் கற்றலினால் அறியாமை நீங்க ஆராய்ச்சி ஞானம் உண்டாகும்.

இனிச் சிவஞான போதம் நிலை நாட்டுவது சுத்தாத்துவிதத்தை.

"பொய் கண்டார் காணாப் புனிதமெனு மத்துவித
மெய் கண்ட நாதனருள் மேவுநா ளெந்நாளோ."

என்னுந் தாயுமானுர் பாடல் இங்குக் குறிக்கத் தக்கது. சுத்தாத்துவிதம் என்று கூறற்குக் காரணம் சிவாத்வைதம், விசிட்டாத்வைதம், கேவலாத்வைதம் என்பவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டற்காம். அத்வைதம் எனும் வடமொழிச் சொல் ந+துவைதம் எனப் பிரிக்கப்படும். 'ந' என்ற சப்தத்திற்கு "சப்தகல்பத்ருமம்" எனும் வடமொழி நூல் ஆறுவித பொருள்களைக் கூறுகிறது. ஈண்டு வேண்டற்பாலன மூன்று பொருள்கள். அவை அன்மை, இன்மை மறுதலை யாகும். பிராமண குலத்திற் பிறந்தும் பிறப்பொழுக்கத்தினின்றும் தவறினுனை அப்பிராமணன் என்று கூறுமிடத்து ந என்னும் சொல் அன்மைப் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. அப்பிரகாசம், அமலம் என்றவிடத்து அது இன்மைப் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. அநீதி, அதர்மம் என்றவிடத்து அது மறுதலைப் பொருளில் வழங்கப்படுகிறது. ஆதி சங்கரர் அதை இன்மைப் பொருளில் கொண்டார். மத்வர்கள் மறுதலைப் பொருளில் கொள்கின்றனர். மெய்கண்டார் அன்மைப் பொருளில் வழங்குகின்ருர். கடவுளுக்கும் உயிருக்குமுள்ள அத்வைத சம்பந்தத்தை மெய்கண்டார் விளக்கு முறையே சிறந்ததொன்ருகும்.

இரண்டு பொருள்களின் சம்பந்தம் ஐக்கியம், தாதாத்மியம், சமவாயம், சையோகம் எனப் பலவகைப்படும். ஆற்று நீர் கடல் நீரோடு கலத்தல் ஐக்கியமாம். கடவுளும் உயிரும் சம்பந்தப்படுவது இதைப்போல் அன்று. "என்றுந் தெய்வம் தெய்வமே" என்றபடியால் உயிர் கடவுளோடு கூடிக் கடவுளாகாது. ஒரு மலரின் நிறம் அம்மலர் வடிவமாயிருத்தல் தாதான்மியமாம். இது குணகுணி சம்பந்தமாகும். அதாவது குணியின்ருபமாய்க் குணம் இருத்தல். உயிர் கடவுளின்

குணமல்லவாதலாலும், உயிர் ஒரு குணி, கடவுள் ஒரு குணி யாதலாலும், குணியும் குணியும் கூடுதல் தாதான்மியம் அல்லவாதலாலும், கடவுளும் உயிரும் சம்பந்தப்படுவது தாதான்மியமன்று. இதையே தார்க்கிகர்கள் சமவாய சம்பந்த மென்பர். சையோகமாவது விரலும் விரலும் கூடுதலாம். ஈண்டு விரல் முழுமையுங் கூடுதலில்லை. கடவுளும் உயிரும் சம்பந்தப்படுதல் இதுவெனின், பூரண வியாபகமுடைய கடவுள் தன்மைக்குக் குறையேற்படுமாதலின் அது சையோக மன்று. உயிர் ஏகதேச வியாபகமுடையதாதலின் அகண்டத் தில் கடவுளோடு முழுமையுங் கூடாது. இனி மெய்கண்டார் கூறும் அத்துவிதம் யாதென்பதாராய்வாம். முற்கூறிய தாதான்மிய சம்பந்தம் இருவகைப்படும். சூரியனும் கிரண மும்போல் ஒரே பொருள் குணியாகவும் குணமாகவுமிருந்து இரண்டாய் நிற்றற்கு ஏதுவா யிருப்பதொன்று. ஈண்டு பிற பொருள்களைப் பார்க்க சூரிய கிரணம் இன்றியமையாதெனி னும் சூரியனைப் பார்க்க அவனே துணையாயிருப்பதை அறி கிறோம். வேறுபட்ட இரண்டு பொருள்கள் ஒன்றுகூடி இரண் டல்லாத் தன்மையை எய்தல் மற்றொருவித தாதான்மிய மாம். தாள், தலை என்ற இரண்டு வேறுபட்ட சொற்கள் புணரும் போது தாடலை என்றாகிறது. இங்கு டகரம் ஒரு எழுத்தன்று. இரண்டு எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்று காமலும் இரண்டுமல்லாமலும் நிற்கிறது. இதைப் போல் கடவுள், உயிர் ஆகிய இரண்டு வேறுபட்ட பொருள்கள் ஒன்று கூடும்போது ஒன்றாகாததும் இரண்டல்லாமையு மாகிய நிலையை எய்துகின்றன. இதுவே மெய்கண்டார் கூறும் அத்துவிதமாம்.

மேலும் பாணினிவியாகரணத்திற்கு உரை செய்த பதஞ்சலியார் அகரத்தை அன்மைப் பொருளிலேயே எடுத்

தாருகிறார். துவைதம், அத்வைதம் என்பன எண்ணுப் பெயர்ச் சொற்கள். வடமொழியில் அ என்பது ஒன்று இரண்டு என்னும் எண்களின்மேல் தவிர மற்ற எண்ணுப் பெயர்கள்மேல் வராது. (அ + ஏகம்—அநேகம்; அ + துவைதம்—அத்வைதம்) ஒன்று என்பதை உணர்த்த ஏகம் என்ற சொல் இருக்க, இரண்டன்மையை உணர்த்தும் அத்வைதம் என்ற சொல்லை உபயோகிப்பதே கடவுளும் உயிரும் ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்ல என்ற சித்தாந்த உண்மைக்குச் சான்றாகும். ஆனால் ஒன்றே என்று மறைகள் கூறுவது முற்றறிவுடைய பதியை. சிற்றறிவுடைய உயிர்கள் பாசத்தோடு கூடினமையின் கடவுள் ஆகா. உலகமோ அறிவற்றது. ஆயின் கடவுள் இல்லையேல் ஒன்றுமில்லை என்பது அகர உயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்றாம் என்பது போலாம். அகரம் மற்ற உயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் இயக்குவது போல் கடவுள் அடிமைகளாகிய உயிர்களையும் உடைமையாகிய உலகத்தையும் இயக்குகிறார். கடவுள் இன்றேல் உயிரும் உலகமும் இயங்கா.

முதற்சூத்திரத்தில், காணப்படும் உலகைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுளை நிச்சயித்து, இவ்வுலகம் அவன் அவள் அது எனும் மூவகைப் பாகுபாடுடையதாய், தோன்றல் இருத்தல் அழிதல் ஆகிய முத்தொழிலுடையதாய், தோன்றுங்கால் தான் ஒடுங்குதற்கு ஏதுவாயிருந்த கடவுளினின்றும் தோன்றுகிறது என்று கூறி, இரண்டாஞ் சூத்திர முதல் அதிகரணத்தில் உலகத்தைத் தோற்றுவிக்குங்கால் கடவுள் உயிர்களோடு கூடி ஒன்றாயும், இரண்டாயும், ஒன்றிரண்டாயும் இருக்குந் தன்மையை ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். உயிரைப்பற்றியுள்ள மும்மலங்களில் ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு சிருட்டியும், கர்மமலம் பரிபாகமாதற்

பொருட்டு ஒடுக்கமும், மாயாமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு இரட்சணையும் ஆகிய முத்தொழிலைக் கடவுள் புரிகிருர். இச் செயல்களைப் புரியும்போது அவர் பதியாகின்ருர். இது கடவுளின் தடத்த லட்சணம் அல்லது பொது இயல்பெனப் படும். இத்தொழில்களைச் செய்யும்போது கடவுள் உயிருடன் கூடி நிற்கின்ருர். அப்படி கூடி நிற்கின்ற நிலை மூன்று விதப்படும். அவை அபேதம், பேதம், பேதா பேதம் என்பனவாம். உயிரும் உடம்பும் கூடியிருக்கும் நிலை அவ்வாறேயாகும். ஒருவன் "என்னை அடித்தான் என்றபோது உடலைத் தானுகவும், "என் உடம்பு" என்ற போது உடலைத் தன்னின் வேருகவும், உடலுக்கிட்ட பெயரால் அழைக்கத் தான் செல்லலால் உடலுக்குடனுயும் இருத்தல் இவ்வுண்மையை விளக்குகிறது. உயிர்கள் உலகில் இருக்க உடலும் உயிரும்போல் அவற்ருேடு கலந்து அவையாயிருந்து அபேதமாயும், அவை பொருள்களை அறிய அகரமும் மற்ற உயிர் எழுத்துக்களும்போல் வேருய் பேதமாயும், அவை பொருள்களை அனுபவிக்கப் பண்ணும் இசையும்போலவும், பழமும் சுவையும்போலவும், அறிவுங் கண்ணும்போலவும் உடனுய் பேதாபேதமாயும் கடவுள் இருக்கிருர். ஆகவே, இறைவன் நாமாகவும், நம்மின் வேருகவும், நம்முடனுகவும் இலனெனில் நாம் இருக்கவும், அறியவும் அநுபவிக்கவும் இயலாதென்பது பெற்ரும். இனி இம் மூன்று நிலைகளையும் ஒரே உதாரணத்தில் விளக்க ஆசிரியர் உருக்கிய அரக்கையும் அதனேடு சேர்த்தணைத்த கற்பொடியையும் காட்டுகிருர், கற்பொடியானது அரக்கோடு கலப்பினுல் ஒன்ருயும், பொருண்மையால் வேருயும் நீக்கமின்மையால் உடனுயும் இருத்தல்போல் முதல்வன் உயிர்களோடு ஒருங்கு கூடிநின்று நீக்கமின்றி நிற்றலினுல் தானேயாம், உலகேயாம், தானே உலகேயாம்.

ஆசிரியர் கடைசி சூத்திரத்தில் சீவன் முத்தர் இலக்கணங் கூறுகின்றார். இச்சை அறிவு செயல்கள் இறைவனுக்கும் உள, நமக்குமுள, சீவன் முத்தர்க்குமுள. இறைவன் அவைகளை உயிர்கள் காரணமாகச் செலுத்துகின்றான். நாம் நிலையில்லாத அற்ப இன்பத்தை அளிக்கும் உலகப் பொருள்கள் மாட்டுச் செலுத்துகின்றோம். சீவன்முத்தர்களோ தம்மை விட்டுக் கழிந்தமலம் சேராமலிருக்க இச்சையையும், அன்பரோடு கூட அறிவையும், அடியார் வேடத்தையும், ஆலயத்தையும் அரனெனத்தொழச் செயலையும் செலுத்துகின்றனர்.

கிறிஸ்தவமும் ஜப்பானும்

[உதவிப் பத்திராசிரியர்]

ஜப்பான் தேசத்திலிருந்து வந்த மிஸ்டர் டாக்யூச்சி என்பவர் சென்னையில் ஒரு விரிவுரை நிகழ்த்தியபோது கூறிய சில குறிப்புக்கள் வருமாறு :—"ஜப்பானுக்கு முதன் முதல் வந்த கிறிஸ்தவப் பாதிரிகள் மிக்க அறிவுடையவர்களாகவும் சமய வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவர்தம் ஆய்ந்த அறிவும் நற்குணங்களுமே ஜப்பானியரை அவர்கள் பால் இழுத்தன. பிறகு ஜப்பானிய இளைஞர்கள் வாழ்க்கையில் அவர்களைப் பின்பற்றவும், ஆங்கிலமொழியைக் கற்கவும் தொடங்கினார்கள். பலர் கிறிஸ்தவரானார்கள்" இதனால் நாம் அறிவதென்? கிறிஸ்தவம் பரவும் முறை எந்நாட்டிலும் ஒன்றாகவே காணப்படுகிறது. ஆன்ற அறிவும் நல் வாழ்க்கையுமுடையவர்களாய் மக்களோடு கலந்து அவர்களுக்கு வேண்டுவனவும் புரிபவர்களே நல்ல சமயத் தொண்டாற்ற வல்லவர்களாவரென் றறிகிறோம். சைவமும்

மேற்சொன்ன நிலையிலே நின்ற பெரியோர்களாலேயே
பரவிய தென்னலாம். இனியும் அப்படிப்பட்ட தலைவர்களே
வேண்டற்பாலர். அத்தலைவர்கள் வெறுஞ் சொற்பொழி
வாற்றுவதாற் பயனில்லை. அவர்கள் சொற்பொழிவு செய்
தும், செய்தவாறே நடந்து காட்டியும், மற்றைத்
துறைகளிலும் மக்களிடையே கலந்தும் உழைத்தல் வேண்
டும். சுவாமி விவேகானந்தரைப் பின்பற்றுவோர் இந்நிலை
நின்றே தொண்டாற்றி வருகின்றார்கள். மக்களுடைய உட
லுக்கும் உயிருக்கும் வேண்டியனவற்றை ஒருங்கே செய்கின்
றார்கள். சைவர்களும் இத்துறையில் முயன்றாலொழிய சைவ
சமயம் எங்ஙனம் பரவும்? சைவ அன்பர்களே! இவ்வாறு
பணியாற்ற முன் வருவோரில்லையென நினைத்தல் வேண்டாம்.
பணிசெய்யும் ஆட்கள் பலர் உளர். இல்லையேனும் உண்டு
பண்ணலாம். வேண்டற்பாலது செல்வமே. ஆதலின்,
சைவச் செல்வர்கள் தான் முன்வருதல் வேண்டும். இன்
னும் இறைவனுக்கெனச் செய்யவும் திருவிழாக்களிலே செல
வழிக்கப்படும் பொருள் இனி இவ்வழியில் திருப்பப் பெறு
மாயின் போதும். இதுபற்றிச் சிவபெருமான் சீற்றங்கொள்
ளான். இன்னுஞ் சைவர்களென்போர் தலைக்கு ஓர் அணா
அல்லது இன்னுங் குறைந்த தொகையை ஆண்டிற் கொரு
முறை கொடுத்தாலும் போதும். அன்பர்கள் சிலர் இது
போது மடங்களை நினைத்துக் கொள்வர். அவற்றைச் சிறிது
காலம்வரை நம்முடைய நினைவினின்றும் அப்புறப்படுத்தி
வையுங்கள். அவை நம்மைப் பின்பற்றுங் காலம் விரை
வில் வரும். ஆதலின், அன்பர்கள் தங்கள் பிரசாரங்களை
யெல்லாம் இவ்வழியிலே திருப்பித் தமிழ் நாட்டிற் சைவப்
தழைத்து, அஃது அயல் நாடுகளிலும் பரவத்தக்க முறை
யிலே பணிசெய் தருளுவார்களாக.

யுபகரித்த திருவாளர்கள் பு. வே. தேவராஜ முதலியார், தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு, முத்துக்குமாரசுவாமி நாயுடு, சுவாமி நாராயணனூர் முதலியோருக்குச் சமாஜத்தின் நன்றி பெரிதும் உரித்து.

6. நமது சமாஜத்தின் பொதுக்கூட்டம் ஒன்று திருவெண்ணெய்நல்லூரில் சமாஜப் போஷகருள் ஒருவராகிய திரு. எம். சின்னசாமி ரெட்டியாரவர்கள் மாளிகையிலும் பேராதரவிலும் 24-1-1937 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 7 மணி முதல் 10 மணி வரையில் நடைபெற்றது. திரு. பு. சமரபுரி முதலியாரவர்கள் காரைக்காலம்மையார் புராணத்தை மிக அருமையாகப் பிரசங்கித்தார்கள்.

7. சமாஜத்தின் மாசிமாதக் கூட்டம் திருவொற்றியூரில் ஆதிபுரீசுரர் சந்நிதியில் 21-2-37ல் ஆரும்பவனித் திருநாளன்று இரவு 10 மணிக்குமேல் திரு. அ. சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்கள் தலைமையில் நடைபெறும்.

8. சமாஜத்தின் சைவத்தேர்வுகட்குரிய பாடங்களை மாணவர்கட்குப் பயிற்றுவதற்காகச் சென்னை, வாலாஜாபாத், காஞ்சிபுரம், திருப்பாதிரிப்புலியூர், தஞ்சை, தூத்துக்குடி முதலிய இடங்களில் வகுப்புகள் விரைவில் தொடங்கப்படும். இவ்வகுப்புகள் பேரறிஞர்களால் இலவசமாக நடத்தப்படும். இவைகளிற் கலந்து கொள்ள விரும்புவோர் உடனே காரியதரிசிக்கு விண்ணப்பம் செய்க. ஓரிடத்தில் வகுப்பு தொடங்குவதற்குக் குறைந்தது அறுவராவது தேவை. பாடதிட்டங்கள் முதலிய விவரங்களை ஓரணு தபால்பில்லை யனுப்பிக் காரியதரிசியிடமிருந்து பெறுக.

9. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துத் தமிழ்ப்பேராசிரியர் திரு. எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை பி. ஏ., பி. எல்., அவர்கள் மயிலாப்பூர், சித்திரக்குளக் கீழ்க்கரையிலுள்ள தமது இல்லத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கத்தைச் சமாஜ வகுப்பாக வைத்துப் பாடமாக நடத்தி வருகிறார்கள். சைவ இளைஞர்களனைவரும் இவ்வகுப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம்.

10. திருப்பாதிரிப்புலியூரில் ஸ்ரீமத் ஞானியார் சுவாமிகள் திருமடத்தில் பிரதி ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலையிலும் சிவஞானபோதம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகளால் பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அன்பர்களனைவரும் இவ்வகுப்பைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

11. இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபையின் குகாநந்த நிலயத்தில் பெரியபுராணத்துள் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சரித்திரமும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சரித்திரமும் முறையே திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்களாலும் திரு. ச. சச்சிதாநந்தம் பிள்ளையவர்களாலும் ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் மாலை 3 மணிக்கு உபந்நியசிக்கப்படுகின்றன. அன்பர்களனைவரும் இவ்வுபந்நியாசங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்க.

12. பற்பல இடங்களில் தொடர்ச்சியாகவும் முறையாகவும் சைவ வகுப்புப் பாடங்கள் முதலியவற்றை நடத்தும் பெரியார்கள் உடனே நமக்கு அறிவிக்கவேண்டுகிறோம்.

Registered No. 2330. "SIDDHANTHAM" Vol. 10. No. 2

உ

சிவமயம்

வெளிவந்து விட்டது! வெளிவந்து விட்டது!!

சம்பந்தர் தேவாரம்

இரண்டாம் பதிப்பு

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் சமாஜத்தின் இரண்டாவது அடக்கவிலைச் சுத்தப் பதிப்பாகக் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற சமாஜ விழாவின் தொடக்கத்தில் திருக்கச்சியேகம்பத்தில் மாவடிவைகும் சிவபெருமான் திருமுன்பு வெளியிடப்பட்டது. இப்பதிப்பில் பாடல்கள் பைகா எழுத்திலும், முக்கிய பகுதிகள் தடித்த எழுத்திலும் உள்ளன. திருமுறை எண், பதிக எண், மொத்தப் பாடல் எண், சரித்திரமுறைப் பதிக அட்டவணை, முதற்குறிப்பகராதி, சரித்திரம், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள், அரும்பொருளகராதி, சிவஸ்தல சிவசத்திராம அட்டவணை முதலிய பல அருமைப் பாடுகள் இவ்விரண்டாம் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

தனிப் பிரதி ரூபா ஒன்றேகால்.

ரிஜிஸ்தர் தபாற்கூலி அணா பத்து.

எட்டுப் பிரதிகள் விலை ரூபா ஒன்பது.

தபாற்கூலி ரயில்வே பார்சல் கூலி வேறு.

உடனே முன் பணம் அனுப்பி விண்ணப்பஞ் செய்க.

இங்ஙனம்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்
22-A. கல்லுக்காரத் தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை.
10—2—37.

ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார்,
பி. ஏ., பி. எல்.,
காரியதரிசி.

Printed by T.V. Volaganathan at the Sadhu Press, 12, Ganapathi Mudali Street, Royapettah, Edited and Published by A. Somasundaram Chettiar, M. A., for the Saiva Siddhanta Maha Samajam, at "Thiruvarulagam", 22-A, Kallukaran Street, Mylapore, Madras.